Akbaba

Köye su geldi!

000042

Sahibi ve Başyazarı:
YUSUF ZİYA ORTAÇ
Teknik Sekreter:
İlhan SELÇUK
Yazı işlerini fiilen idare eden:
Ahmet KOÇER
Sayısı: 50 kuruş
Abone şartları:
Yıllığı 25 lira, altı aylığı 12,50 lira, üç aylığı 650 krş. Yabancı memleketlere: Yıllığı 50 lira, altı aylığı 25 lira, üç aylığı 1250 kuruş.

Adres:
Akbaba Gazetesi
Nuruosmaniye Cad. No: 57
İSTANBUL

[Adres değiştirmek, bir lira ücrete tâbidir.]

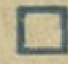
[Gönderilen yazılar, resimler, basılsın, basılmasın, iade edilmez.]

Basıldığı yer:
Ercan Matbaası

Telefon
21811

T. C.
Ziraat Bankası

Tasarruf Hesapları
1953 ikramiyeleri yekûnu
1.000.000 Lira

15 EV, 4 TRAKTÖR

ve dolgun para ikramiyeleri.

İkramiye kazanmıyan yerler için ayrı keşideler.

AKBABA
Cilt 3 Çıktı
Fiatı: 15 Lira
Üçüncü cilt kapakları 300 kuruş

Puro Sabun Fabrikasının en son imalâtından

Kremli
PURO
TUVALET SABUNU

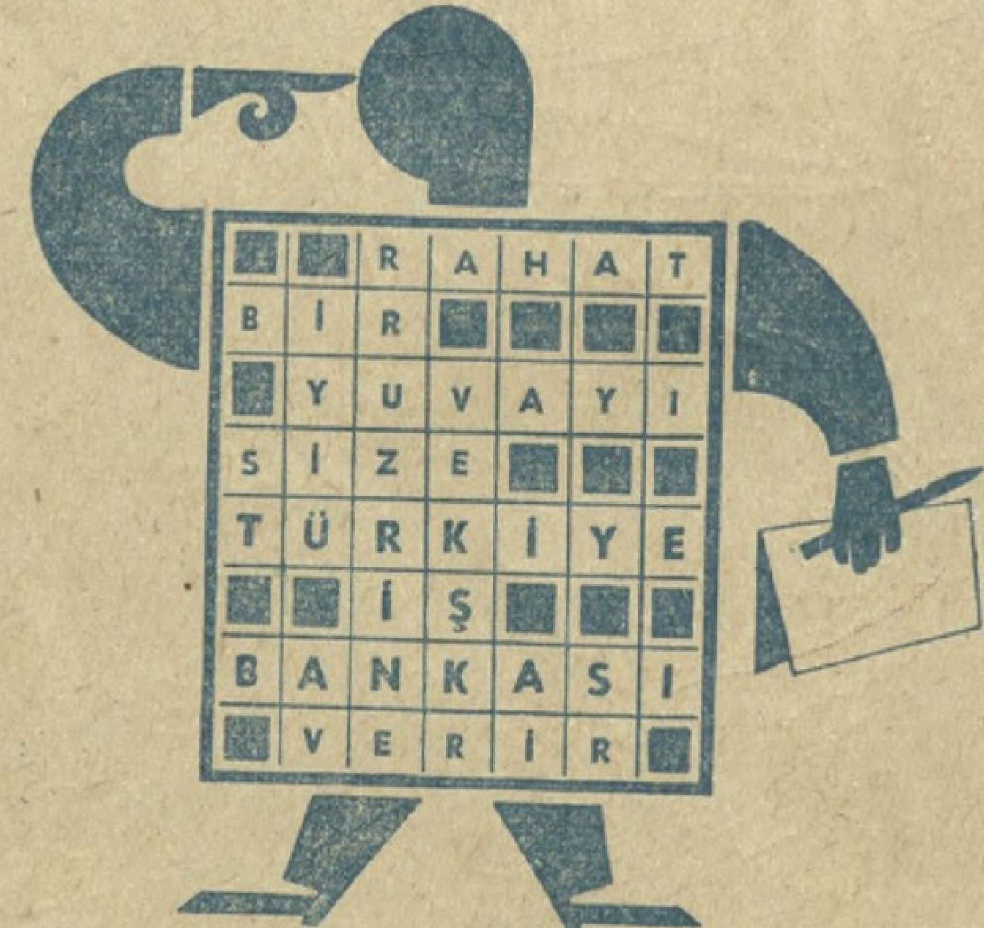

1 LİRA
faal

Kremli Puro sizi
DAHA GENÇ - DAHA CAZİP - DAHA GÜZEL yapar.

Bol köpüklü - Nefis kokulu
PURO
Tuvalet Sabunu 100 de 100 saftır

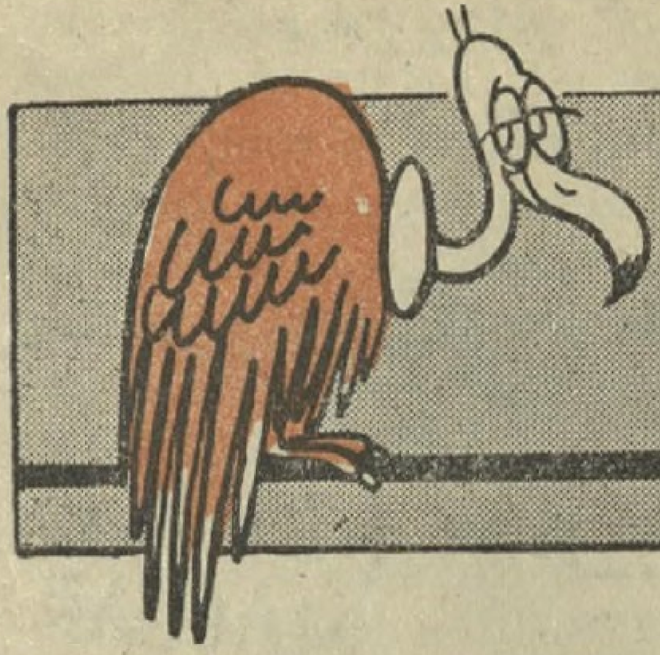
Bulmaca ÇÖZÜLDÜ!..

1953 yılının son iki çekilişi
2 Kasımda — 5 BAHÇELİ EV
30 Aralıkta — 6 BAHÇELİ EV
Çeşitli Para İkramiyeleri
En az 150 lira bakiyeli küçük câri hesap sahipleri çekilişlere iştirak hakkını haizdir
TÜRKİYE İŞ BANKASI
T. KORKMAZ

C00043

SAYI: 82 — CİLT: 4 — 8 EKİM 1953 ★ ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Millî Eğitim Vekiline Açık Mektup!

Sayın Burçak;

Şu «Biz bize benzeriz» tekerlemesini kim bulduysa, bıravo!.. Öldüyse Allah rahmet eylesin. Sağsa, ömrüne bereket!

Biliyorum, her millet kendisine benzer şüphesiz. Ama, hesapta, coğrafyada, kimyada, fizikte değil... Gelenekte, sanatta, edebiyatta...

Hayır... Biz, asfalt yol yapıyoruz, kaldırıma pekmez dökmüş gibi... Beton bina kuruyoruz, kerpiç duvar gibi... Hattâ, şapka giyiyoruz, kavuk gibi!

Fakat, asıl değişmeyen, asıl kökü medrese ezberciliğinden hayat emen ve yeryüzünde yalnız bize benzeyen mekteplerimizdir. O değişmedikçe, karasapan traktör olmuş, kağnı kamyon olmuş ne çıkar? Ticaniler şeyhinin kafasını çeyrek asırdır giydiği hangi şapka değiştirebildi, söyler misiniz üstadım?

Türkiyemizde hiç bir mesele Millî Eğitim dâvası halledilmeden halledilemez. Demokrasi bile kel kafada şimşir taraktır!

Size, bir imtihan faciası anlatayım sayın Burçak:

Liselerimiz, C. H. P. iktidarının galiba son yılında bir yaş büyümüş, on birden on ikiye basmıştı. Hem de Ankarada toplanan yetkili ilim adamları kongresine Bakanlığın kâtip kalabalığıyle baskı yapılarak!

Çocuklarımıza, bu bir yılda ne verildi pek bilmiyorum. Ama, insan ömrünün sayılı senelerinden bir yıl alındı!

Sonra?..

Sonra, galiba karar verdiniz: Gelecek seneden başlıyarak, liseler yine on bir sınıfa inecek. Ancak Üniversite tahsili yapmak istiyenler on ikiyi de okuyacaklar... Ve bu on ikinci sınıfın adı «Olgunluk sınıfı» olacak!

Peki, sayın Vekilim, ya bu sene olgunluk sınıfında okuyanlar?..

Haaa, onları devr-i sabık'ın ham zihniyetine son kurbanlar olarak vereceğiz, değil mi?

Size, duyğulu bir kalbe kan ağlatacak bir misal vereyim:

Tanıdığım gençler var. Vekâletinizin pek haklı bir karariyle eşitliği kabul edilen İngiliz lisesinde okumuşlar ve mektebi, Türkçeden resmî mümeyyizlerinizin huzurunda, İngilizceden yabancı öğretmenler önünde başarı ile imtihan vererek bitirmişler. Ne güzel, değil mi?

Bu gençlerden bazıları, yüksek tahsillerini yapmak için Londraya gittiler ve İngiliz Üniversiteleri kapılarını ardına kadar açtı. Ne güzel değil mi?

Bazıları mühendis olmak, yurdun kalkınmasına göz nuru ve alın terlerini katmak için Amerikan Kolejinin mühendis kısmı imtihanına girdiler ve yüzlerce rakiplerini yenerek bu imtihanı kazandılar. Ne güzel, değil mi?

Hayır!.. Londralı hocaların lise mezunu olmağa, Amerikalı profesörlerin mühendis mektebine devam etmeğe lâyık gördükleri, alınları çifte imtihanın zaferiyle parlayan bu gençler, Galatasaraydaki olgunluk imtihanında döndürülmüşlerdir!

Ömürlerinden bir yıl çalınan bu taze ümitler, gelecek sene olgunluk imtihanı kalkmamış bile olsa tek dersten girecekleri bu imtihanı kazansalar bile, buna kazanç denmez artık. Çünkü, on iki sene devam eden lise tahsilinin hızı bir anda kırılmış ve makine üç yüz altmış beş günün tenbel tozları içinde çok ağırlaşmış olacaktır.

Siz ki, Vekâlet sandalyesine, sokak politikasından değil, Üniversite kürsüsünden gelmiş mümtaz bir profesörümüzsünüz. Lütfen söyleyiniz bana, bu facia karşısında, içinizden inliyerek, sağ elinizle yaşaran gözlerinizi, sol elinizle sızlayan kalbinizi tutmak kâfi çare midir?

Saygılarımla:

Yusuf Ziya ORTAÇ

— General Serj Giyanoviç'in tutulduğu hastalıktan kurtulamıyarak öldüğü haberini gazeteler yayınlasınlar!..

000044

KARAGÖZ

Yazan : AKBABACI

30 UNCU FASIL

(Karagözle Hacivat mükemmel, bir kahvaltıdan sonra kalkarlar, Nihat Erim'i görmek için Halk Partisine giderler. Odacı, Nihat Erim'i göremiyeceklerini söyler. Karagözle Hacivat da: «Bizi çağırdı, göreceğiz!» diye odacı ile çekişmeğe başlar.)

Odacı — Goremenz, dedim ya, goremenz vesselâm!

Karagöz — Neye göremeyiz ya hu, Sebebini söyle!

Odacı — Fesuphanallah, siyasî parti bu, ülen sebep olu, mi? Öyle icap ediye!

Karagöz — Bize: gel, dedi, görüşelim, dedi ya?

Odacı — O zaman da öyle icap ediyemiş!

Karagöz — Şimdi neden böyle icap ediyor? Söyle de bari içimiz rahat etsin!

Odacı — Ne inatçı adamlarsınız be! Sebebini söylesem nolacak? Melmeketin menfaati icabı!

Karagöz — Ay, bizi görüp gör memesi memleket meselesi mi?

Odacı — Elbette ya... Burada melmeket meselesi olmadan şuradan şuraya gidilmez!

Karagöz — Atma o kadar be hemşeri!

Odacı — Kim atiye?

Karagöz — Sen?

Odacı — Gafamı gızdırmayın, şimdi iresminizi çektiririm!

Karagöz — Resmimizi çektirirsen ne olacak?

Odacı — Ulus gazetesine bastırırun!

Karagöz — Ulus'a bastırırsan ne olur?

Odacı — Altına iki satır çizdirttüm mü, işiniz tamam!

Karagöz — Kim olduğumuzu bilmiyorsun ki, altına ne yazdıracaksın?

Odacı — Durun bakayim! **(Karagözle Hacivadı süzer. Karagöze)** Sen yobaza benzeyon, sana; «Hey kel gıran» didirtürüm!

Karagöz — Tuu, Allah müstahakını versin! Nereden uydurdun bunu? Tüylerim diken diken oldu!

Odacı — **(Hacivada)** Sana da sivri kasal, üfürükçü!

Hacat — Amanın, Allah korusun!

Odacı — Gelip bana tebelleş olu musunuz, Allah gorusun ya?

Karagöz — Peki, yalan olduğu meydana çıkarsa!

Odacı — Nası çıhacak?

Hacivat — Nasıl mı çıkacak? Biz de gider, başka bir gazeteye meselâ Zafer gazetesine; Ulus, bize iftira ediyor, diye yazdırırız!

Odacı — Heh heh, heh! Ülen üfürükçü, senin aklın bu işlere bu gadar mı yetiye ?

Hacivat — Yok, buna tahammül edemem, bana üfürükçü deme!

MAHMUTPAŞA!..

Odacı — Bura, Halk Partisi ülen! Biz adama ne istersek derük, kim garışır?

Hacivat — Ne isterseniz der misiniz?

Odacı — Derük ya, mülifük biz!

Hacivat — Muhalifseniz bize ne? Kime muhalifsiniz?

Odacı — Sana, ona, şuna, buna... Mümtaz Feniğe, Sarı çizmeli Mehmet ağaya!..

Hacivat — Sarı çizmeli Mehmet ağa kim?

Odacı — Tanımıya mısınız, Zafer'in yazıcısı! Hele ona öyle muhalifük kü... Elimize bir geçmeye görsün! Ama, şimdi değil!

Hacivat — Ne zaman?

Odacı — İş başına geçtiğimiz gun!

Hacivat — İş başına ne zaman geçiyorsunuz?

Odacı — Bu mayısta!

Hacivat — Bu mayısta iş başına geçeceğinizi nereden biliyorsunuz?

Odacı — Temokratlar dört yılı doldurdu. Şincü sıra bizim!

Hacivat — Sırayla mı bu?

Odacı — Sırayla elbet ya... Para ile olsa yine geçerük!

Hacivat — Paranız o kadar çok mu?

Odacı — Ülen, sen ağzumdan lâf mı gapmaya çalışıyon? Üfürükçü müsün nesin, şu gozüme iyi bak!. Bende sır gaptıracak goz var mı? Otuz senedir burada çalışıyon. Vekilleri, Başvekilleri elimden geçti!.

Hacivat — sen kimsin de bunlar elinden geçiyor?

Odacı — Heh, şuga bah, lâfı neresinden anliye? Parti menclisi burada gurulur. Burada garar verilir. O gararları ben gotürürüm. Şimdi anladın mı sivri sakal?

Hacivat — Ey ama, hakaret etme!

Odacı — Yoh, bu hakaret sayılmayı! İspat edebildün mü, söyle söyleyebildüğünü! Allah selâmet versin,, vaktilen bizim Hasan Âlî Yücel, Kenan Öner, baga gomo-

KOMEDİ!.. DRAM!..

000045

nist dedi, diye mehkemeye gitti. Herifçioğlu, isppat edecegum deyince hakaret sayıldı mı? Siz, particilik işlerini ne bilürsünüz? Otuz senedür bu işteyum. Tek par tilusunu, çift partilusunu, şeflusunu, teflusunu, Demirkıratını, hepsini gördüm. Şimdi çok şükür muhalifük!

Hacivat — Daha başka nelere muhalifsiniz?

Odacı — Ne yapılmışsa topuna!

Hacivat — Meselâ ?

Odacı — Söz temsili, çiftçiye ma kine dağıldığına?

Hacivat — Evvelce siz de makine veriyordunuz ya!

Odacı — Onların makinesü çürük! Hem biz adamına gore veriydik! Onlar oğune gelene veriyler, çiftçi de bol bulduk, diye gırıp gırıp atiye...

Hacivat — Sonra?

Odacı — Sonram efendim, çift çiye borç para dağıtımına!

Hacivat — Çiftçiye fazla kredi vermeleri fena mı?

Odası — Fena değil emme, çok para veriyler, çiftçi çok borca giriye! Biz az veriydik, millet az borca giriydi!,

Hacivat — Sonra?

Odacı — Daha sonra efendim, şeker farbihaları açiluşuna!

Hacivat — Ay, şeker fabrikaları açmak da mı fena?

Odacı — He! Bi defa bizim Paşafendunun şekeri var, ona yaramaz! Sonram, goylü kısmını şekere alıştırıp nolacak? Tatludan gaşınmaya uğriyler, mideleri bozuliye!

Hacivat — Daha?

Odacı — Taha!.. Yetmedi mi bu gadarı? Baskı yapiyeler!

Hacivat — Ne baskısı?

Odacı — Hükûmet baskısı! Baksana, yine bizümküleri, bir toplantıda çil yavrusu gibi dağıtmışlar! Gazeteler yaziye, okumadınız mı?

Hacivat — Şu Silvandaki toplantı mı?

Odacı — He!

Hacivat — Ama, orada bir şey olmamış ki... Ne ölen var, ne yaralanan var, ne dövülen var, ne sövülen!.. Sizinkiler toplantılarını yapmışlar, nutuklarını söylemişler, sonra da kimsenin burnu kanamadan dağılmışlar. Şikâyetiniz neden?

Odacı — Gorhutmuşlar!

Hacivat — Nasıl korkutmuşlar?

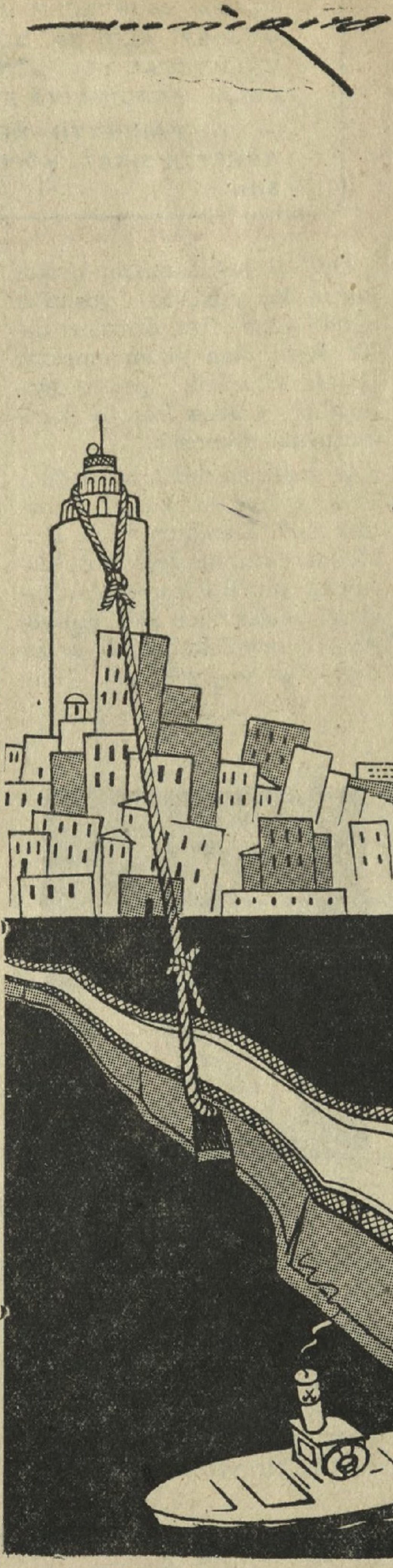
Odacı — Bizimkiler gonuşurken, berikiler garşılarına zebellah gibi dikilip durmuşlar!

Hacivat — Korktuklarını ne biliyorsuh?

Odacı — Bilmez olu muyum? Kasım Gülek buraya geldüğü zaman, hâlâ yüreği Ramazan davulu gibi küt küt vuriyedi! Sana bir şey diyeyim mi?

Hacivat — De!

Odacı — Nihat Erim, şimdü yi-

954 de KAVUŞACAĞIMIZ ASMA KÖPRÜ!..

ne sizi goremez, biliyo musunuz?

Hacivat — Yok, nereden bilelim!

Odacı — Odasına gapanmış, işte bunu yaziye!

Haivat — Bunun yazılacak nesi var?

Odacı — Hele şu hımbıla bak, bunun yazılacak nesi va, diyi!

Hacivat — Ama artık hakaretin bu kadarı fazla!

Odacı — İspat ederin, hegaret sayılmaz!

Hacivat — Nasıl ispat ededsin, et bakayım!

Odacı — Ülen, hiç parti gazetesinde havadisin doğrusu, iğrisi, guçüğü, büyüğü, ehemmiyetlisi, ehemmiyetsizi olu mu?

Hacivat — Neye olmasın? Ben bu olur muyu anlayamadım?

Odacı — Anlayamazsın elbet?

Hacivat — Neye anlayamam!

Odacı — Hımbıllığından!

Hacivat — Hakaret etme, ispat et! Eğer haberin aslı, yazılana uymuyorsa, ehemmiyetsiz ,küçük bir şeyse ne yapacaksın?

Odacı — Şişirtürsün ülen!

Hacivat — Nasıl şişirtirsin?

Odacı — Yarın Ulus'u oku da anlarsın, nasıl şişirtilümüş?

Karagöz — Hacivat, adamın hakkı var galiba! Biz bu işlerde pek cahiliz! Nihat Erim'i görüp işimizi halledeceğimize, burada bir saattenberi adamla çene çalıyoruz. Hemşehri, iyi bir adama ben ziyorsun. Biz Nihat Erim'in işlerine mâni olmayız. Hadi içeri git, sen çağırmışsın, iki hımbıl geldi, de. Vakti varsa konuşur,, yoksa istediği zaman geliriz...

Odacı — Peki, adları ne derse, ne diyek!

Karagöz — Karagözle Hacivat dersin!

Odacı — Ülen, demindenberi ne söylemediniz,, girin içeri, sizi bekliyi !

Karagöz — (İçeri girerken) Hacivat, biz bu işte de dikiş tutturamıyacağız galiba! Adamcağızın hakkı var, ikimiz de sahiden hımbılız!

— 30 uncu Faslın sonu —

AKBABACI

Takdirname

Yazan: ÇİMDİK

ACABA MUHTEREM BAŞVEKİLİMİZ BU GÜZEL MÜJDEYİ ALDI DA, DOĞU İLLERİNDE SEYYAR VÂIZLIKTAN YENİ DÖNEN DEVLET BAKANIMIZ CELÂL YARDIMCIYA EMİR Mİ ETTİ :

— YAZ FAHRETTİN KERİM EVLÂDIMA: YARIN AHRETTE SIRAT KÖPRÜSÜNDEN KUŞ GİBİ GEÇSİN!

Sevgili Vali ve Belediye Reisimize, hükûmet babanın bir takdirname verdiğini okuyunca, hemen aklıma Abdülhak Hâmid'in «Eşber» inden bir mısra geldi:

Takdire seza bu fi'lin Eşber!

Ancak merak ettiğim bir şey var: Bizim Eşber'imizin hangi fi'li takdir edildi acaba?.

Kendi kendime, bilmece çözer gibi şehir işlerini düşünmeğe başladım:

Önce su... Ne dersiniz, sa-

yın F. K. G. İstanbulun su derdini mi halletti?.. Yeni barajlar yapıldı, yeni borular döşendi, şehrin iki yakasındaki musluklardan gürül gürül sular mı akmağa başladı da, sayın Menderes, kıymetli müsteşarı, Diyanet İşleri Reis vekili, faziletlû Salih Korur hazretlerine emretti:

— Yaz Fahrettin Kerim evlâdıma: Su gibi aziz olsun!..

Hayır... Aylardır Kerbelâya dönen Kadıköy ve civarı halkı değil, buna, sıcaktan bunaldıkça yüzlerine bir avuç su serpemeyen bizim matbaa halkı bile razı olmaz!..

Haaa ,demek ki su değilmiş... Peki, acaba yol dâvası mı halledildi; Büyük caddelerimiz, yazın tozdan, kışın çamurdan mı kurtuldu?. Yan sokaklar, canbaz adımlariyle taştan taşa sekilmeden geçilecek hale mi geldi de, yine sayın büyüğümüz A. Menderes, hususî kalem müdürlerinden birine emretti:

— Yaz Fahrettin Kerim evlâdıma: Yolu açık olsun!..

Zannetmem... Yalnız son günlerde, etleri pörsümüş, adaleleri gevşemiş, derileri sarkmış bir acuze suratına boya sürmek kabilinden, İstiklâl caddesine, hafiften bir «Seçim asfaltı» dökülüyor!

Haaa, bir de: «Bir bahçeden bir bahçeye salla yemeni!» türküsü kadar hoş bir söylenti var: Bir kıyıdan bir kıyıya asma köprü!..

Acaba muhterem Başvekilimiz bu güzel müjdeyi aldı da, doğu illerinde seyyar vâızlıktan yeni dönen Devlet Bakanımız Celâl Yardımcıya emir mi etti :

— Yaz Fahrettin Kerim evlâdıma: Yarın ahrette sırat köprüsünden kuş gibi geçsin!

Onu da pek sanmam ve korkarım ki, yıllardır yosunlar içinde yüze yüze, dubaları delik deşik olan bizim emektar Galata köprüsü, geçen sayımızdaki «Asma köprü» karikatürüne dönmesin!

O değil, şu değil, bu değil... Peki, geriye ne kaldı? Pahalılık mı?. Estağfurullah!.. Bay Menderes'in meşhur nutuklarından sonra Ticaret Bakanımızın sözlerinden de anlıyoruz ki, memleketimizde zaten böyle bir şey yokmuş!.. Hani

neredeyse ucuzluktan şikâyete başlayacağız!

Asayiş?.. Eh, ondan yana da rahat sayılırız: Parklardaki çiftlerden para sızdıran bir kaç açık gözle Karaköyde «Tükrük cezası» kesen sahte müfettiş bir yana bırakılırsa.

vurmalar öldürmeler, yalnız karı-koca arasındaki günlük aile kavgaları haline gelmiştir!..

Pekiiii... Öyleyse gazetelere kadar geçen «takdirname »niçin verildi?

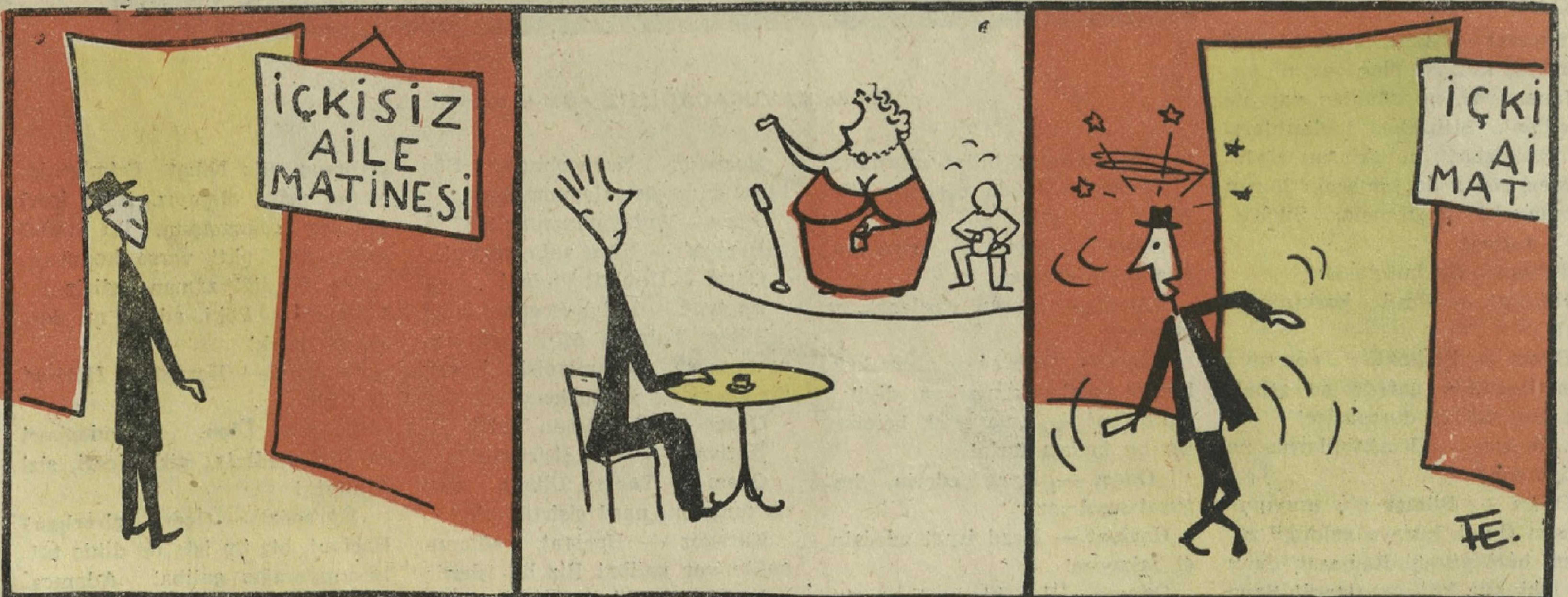
Herhalde, şu insafsız kalemlerimizin yağdırdığı «tekdirname» leri unutturmak için yapılmış bir nezaket jesti olmasa gerek!

Sevgili F. K. G... Muhakkak yaptığın bazı işler var senin... Ama, vitrinciliğin mi yok, mosturacılığın mı yok, nedir? Bir türlü görmüyor, işitmiyor, bilmiyoruz..

Gel, şu sırrı fâş et, baklayı ağzından çıkar da, hem biz, hem İstanbullu hemşehriler rahat edelim:

Şu takdirnameyi sana niçin verdiler?..

ÇİMDİK

YAZISIZ!.

000047

TABANCANIN KEŞFİ

Bir gün iriyarı bir adamla mini mini bir bay arasında şöyle bir kavgaya şahit oldum:

— Bana bak... Gözünü iyi aç... Bir daha kimseye aleyhimde bulunduğunu işitmiyeceğim... Zaten bir karış boyun var. Karagözdeki Beberuhi gibi bir herifsin... Alimallah seni ahalinin ortasında evire, çevire döverim...

Küçük adam istihfafla güldü:

— Galiba dört asır evvelinde yaşıyorsunuz zatıâliniz?

— Ne münasebet?

— Öyle ya, bundan dört, beş asır evvel tabanca isminde bir ufak âlet keşfedildiğinin farkında değilsiniz hâlâ...

TEŞEKKÜR EDERİM...

Üçüncü kocası idi, hastalanınca telâşlandı.

— Sana doktor çağıralım, dedi, hem de bizim aile doktorunu çağıralım.

— Hazik midir?

— Tabiî, merhum zevcelerimi hep o tedavi etti.

— Aman karıcığım, ben doktorluk hasta değilim ki... İşte kalkıyorum, teşekkür ederim.

ONA YAZIK

Kadın, kocasına cilve yaparak dedi ki:

— Şekerim ,yarın evlendiğimizin yirmi beşinci yılı... Bir koç kestirelim mi?

Adamcağız itiraz etti:

— Neden yahu? Kabahat hayvanın değil ki...

— Rebeka, kaç kere «senin mallarini benim dolabimda koyma» demedim mi!..

TAŞ DEVRİNDE!..

000048

ŞECAAT ARZEDERKEN...

Yeni alacakları hizmetçiye sordu:

— Bâri becerikliliğini isbat edebilecek misin?

Kız arsız arsız gülerek kolunu çıngırdattı:

— Tabiî, dedi, bu bilezikler hep eski hanımımındı...

İLGİDEN...

Gümrükte adama: «Valizinizdekileri görelim» dedikleri zaman o kadar sevinçle açtı ki, herkes şaşırdı. Bunun üzerine adamcağız izah etti:

— Ne yapayım? Yazdığım roman müsveddelerine karşı ilk defa ilgilenen siz oldunuz!..

BOŞUNA ZİYAN ETMEMEK İÇİN

Trenle Ankaraya gidiyordu. Kompartımanda bir yahudi vatandaş vardı ki, her istasyonda iniyor, tren kalkacağına yakın nefes nefese geliyordu. Nihayet adamcağız dayanamadı. Sordu:

— Kuzum, böyle her istasyonda nereye gidiyorsunuz?

— Gişeye, bilet almağa...

— ?..

— İstanbuldayken doktora yittim. Bende kalb varmiş. Er an olebilirsin dediyi için, Ankaraya kadar bilet almadim. Er istasyonda inip bir sonraki için bilet alıyor yeliyorum...

Gelecek sayımızda:

16 sayfalık renkli ilâvemiz

Yahudi Şakaları

Hikâye:

Bir sersemlik örneği

Ben başıma gelecekleri bilirim. Bundan sonra bir yeni apartımana mı taşınacağım? Arıyacağım şartlar şöyle olacak: beş odalı, kaloriferli, tesisatı yerinde olacak. Havası, manzarası güzel, mevkii vesaite yakın ve içinde güzel bir dul bulunmamak şart...

Beni bu kat'i karara sevkeden son taşındığımız yer oldu. İnsanlar çeşit çeşittir, malum ya... Eski bir ahbabım vardır. İnsanları ikiye bölmüştür: şu adam mebus olabilir, şu adam mebus olamaz diye Onun nazarında bunun, bu iki ihtimalin dışında insan yoktur. Bendenize göre de insanlar iki kısımdır: bir kısmı baştan çıkmağa kabiliyetli olanlar, bir kısmı da baştan çıkmağa kabiliyetsiz olanlar... Fakiriniz, birinci gurup zayıf iradelilerindenim. Bu itibarla, ötedenberi lâtif cinse karşı hassasiyetim, Valimizin tenkitlere hassasiyeti kadar ziyadedir.

Neyse... Bir yeni apartımana taşındık demiştik ya... Meğer bizimle ayni katta, kapı karşı daire komşumuz genç ve çok, ama kelimeye dikkat edin, çok güzel bir kadınmış. Bilir miyim ben? Bu yüksek hissî hakikati, bir yanlışlık neticesinde keşfettim. O andan itibaren de hayatıma çeşni veren iffet, istikamet gibi hususiyetlerim külliyen mahvoldu.

Yanlışlık, eski Maarif Nazırlarından rahmetli Emrullah Efendi tarzında olmuştu: Bir akşam, tabii apartımana yeni taşındığımız bir akşam, bizim daireye gidiyorum diye, karşiki dairenin zilini çalmışım. Kapı açıldı. Aman Allah hârikulâde bir kadın açtı ki kapıyı... Bizim eve gelmediğimi hemen anlıyacaktım. Anlamadım değil de, anlıyacaktım diyorum. Şayet aklım başımda kalmış olsaydı... Halbuki onu görür görmez, zaten kıt olan zavallı aklım ve muhakemem tamamiyle sırra kadem bastı. Müthiş bir ümit içimde çırpınmağa başladı. Öyle ya... misafir olamaz mıydı? A sersem, diyeceksiniz. Hangi evde misafire kapı açtırılır? Ama kim dinler...

Hiçbir şey yokmuş gibi içeri girdim. O da, anlaşılan beni tahsildar filân zannetmiş olacak ki hiç yadırgamadı. Kapısı açık bir oturma odasına girince, artık yanılmakta daha fazla devam edemiyeceğimi kestirdiğimden, kendimi belli ettim:

— Ah dedim,, ne mes'ut bir dalgınlık... Ben kapı komşunuzum. Bizim eve giriyorum diye sizin eve girmişim. Bin defa özür dilerim. Maamafih, beni ne şekilde azarlarsanız ben yine memnun olacağım. Bu sayede sizin kadar hârikulâde bir hanımla tanışmış oldum. Emin olun, yaptığım bu

YAZISIZ!..

— Belediye on dört mayıstan sonra aldığı memurları çıkaracakmış... Şimdi biz ne olacağız?

— Muhalif!..

yanlış hareket, hayatımın en doğru hareketlerinden biridir...

Güldü hatun. Gülmesin de ne yapsın? Ayaküstü ikilâf ettik. Lâtife yollu söyleştik. Sonra tabiî köskös bizim devlethaneye yönelmek icabetti. Lâkin kapıyı açınca ne göreyim? Bizim dairenin kapısı açık ve bizim hatun görünüşte gayet sakin, beni beklemekte... Anlaşılan, pencereden benim geldiğimi görmüş, fakat kapıyı açmağa yetişememiş olacak...

O güzel hatayı, o rüyalı ve hülyalı ziyareti takibeden acı hakikat kolayca tasarlanabilir, yâni, bilhassa evli okuyucularım tarafından...

O gündenberi bana bir sersemlik ârız oldu. Bu satırları okuyup ta beni tanıyanlar, içlerinden veya dışlarından kıskıs gülerek: "Ulan, o senin eski sersemliğin" diyecekler ama, aldırmayın siz. Bu, başka türlü bir sersemlik çünkü. Bütün gayretime rağmen günaşırı bizim daireyi şaşırıyor, ikide birde güzel komşumun kapısını çalıyordum. Artık o da alıştığı için, hiç mi hiç yadırgamıyordu bunu. Eve dönüş saatlerim de, ihtimal yanlışlığı kolaylaştırmak için, intizamını kaybetmişti. Vakitli vakitsiz eve geliyordum. Eğer bizim pencerede biri yoksa, yanlış kapı çalmak garantiydi.

Heyhat... Her ikbalin bir düşüşü olduğu gibi, bizim dalgınlıklarımızın da sonu geldi veya getirildi. Daha doğrusu bunlara kat'i surette bir son verildi: hanım, kapının üstüne bir glob taktırdı. Koca apartımanda yalnız bizim dairenin kapısında koskoca bir ışık yandığı için, artık sersemliğimin hiçbir suretle müdafaasına imkân kalmadı. Bana kalsa, ben yine adam olmamakta ısrar edecektim. Ne yapayım? Güzellere karşı zayıfım. Bu ısrarım, tâ o mektubu alıncıya kadar sürdü. Mektup gayet kısa ve son derece açıktı:

«Beyefendi,

Kapı karşı komşunuzda, sizin olduğu kadar benim de gözüm var. Kendisini senelerdenberi seviyorum. Şayet bu güne kadar tuttuğunuz yolda devam edecekseniz günah benden gitsin diye bu satırları yazıyorum. Şimdiye kadar çoluk çocuğunuza hürmeten sesimi çıkarmadım. Ama, artık bıçak kemiğe dayandı ve siz haddi aştınız. Bu size sonuncu ve ilk ihtarımdır»

Mektup daktiloyla yazılmıştı. ve bizim oradan postaya atılmıştı. Doğrusu korkmadım değil. Hayır tatlı canımı düşündüğüm için sanmayın. Rezalet korkusu... O günden sonra, bir daha güzel komşumu ziyarete kalkışmadım.

Demin, bu satırları okuması muhtemel ahbaplara atfen bir fikir ileri sürdüm ya, her zaman ki sersemliğime dair? Meğer sahiden öyleymişim. Zira, aradan bir kaç hafta geçince birgün çalışma odamın kıyı bucağını karıştırırken karımın el yazısiyle, aldığım mektubun müsvettesini bulmuyayım mı? Vallahi şu kadın milletinin fendine şaşmamak kaabil değil...

Hikâyeci

Bir kere

Yıllar yılı Adadan uzak kaldıktan sonra, bir gün kulübe geldi. Hiç kimseyi tanımıyordu. Yaşlı bir adama sordu:

— Affedersiniz buradan ayrılalı epey oldu., Âzaların çoğu değişmiş. Tanıdık yok. Benimle lütfen bir kadeh bir şey içer misiniz?

İhtiyar homurdandı :

— Bir kere o haltı yedim, bir daha tövbe ettim, içmiyorum.

Beriki, bu sefer başka bir usul denedi:

— Bir sigara takdim edeyim öyleyse...

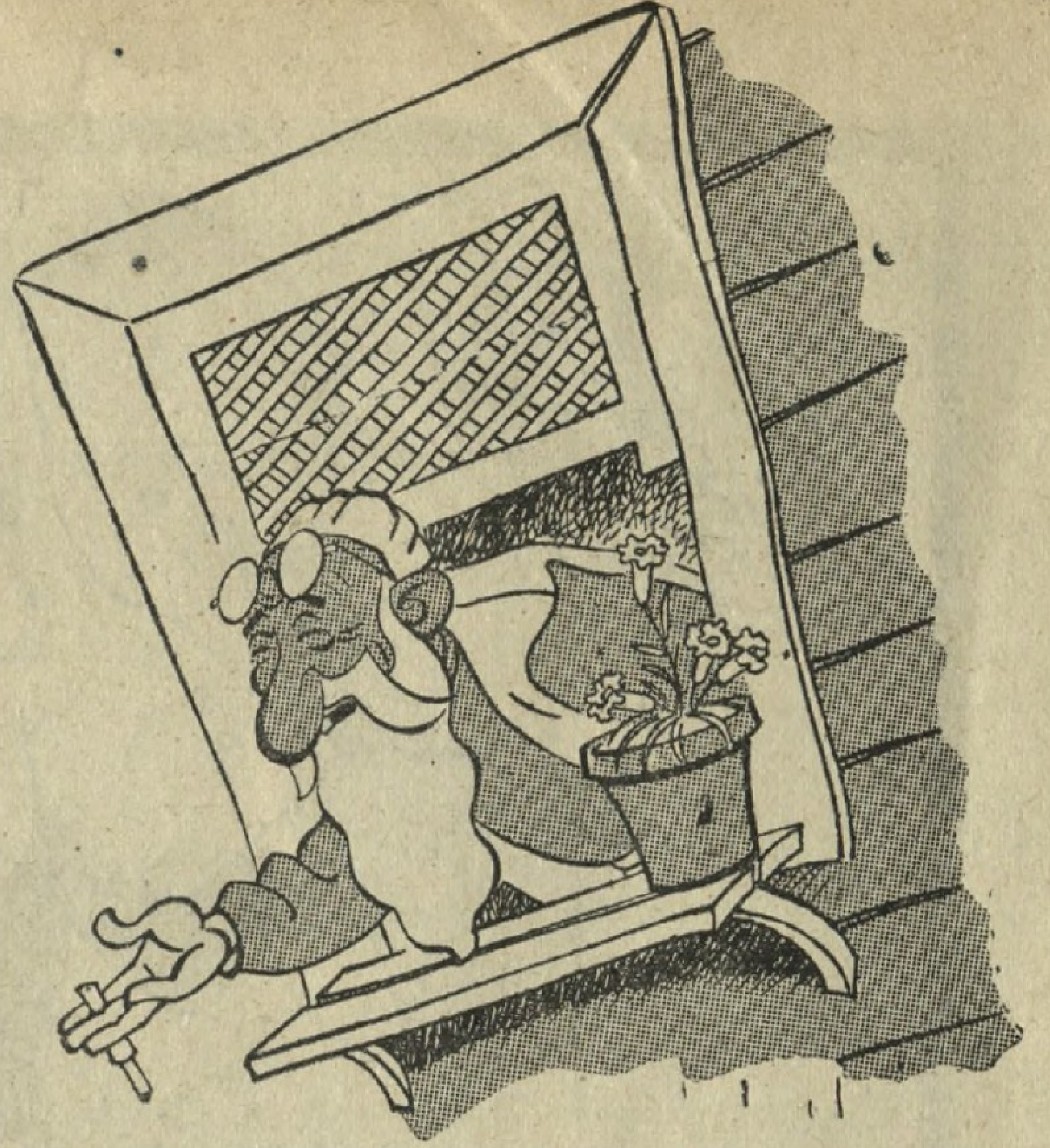
İhtiyar yine homurdandı :

— Vaktiyle bir kere o haltı ettim, sonra vaz geçtim. İçmiyorum...

— Bâri bir bilârdo oynıyalım...

— Şimdi oğlum gelecek, o bilir oynamasını. Oğlumu tanır mısınız?

— Hayır, ama herhalde biricik oğlunuz olduğu anlaşılıyor. Malûm ya, sonradan vazgeçmişsinizdir!..

Işık

Adam son derece cimriydi. Kendisinden mütemadiyen borç istiyen kırk yıllık arkadaşına:

— Peki, dedi, sana bu seferlik borç vereceğim. Fakat, biliyorsun, geçenlerde kazaya uğradım ve bir gözümün yerine cam taktılar. Hangi gözüm cam, hangisi sağlam bilirsen, paranı veririm...

— Sağlam gözün sağdaki, dedi arkadaşı.

— Ne bildin?

— İçinde bir merhamet ışığı görür gibi oldum...

Çok şükür

Kâzım İsmail Gürkan, imtihanda, doktor olacak bir hanım kıza sordu:

— Diz kapağı çatlamalarını anlatın...

Kızcağız hiç cevap vermedi. Sade, sinirli sinirli dizkapağını oğuşturmağa başladı. İmtihanda bulunanlardan biri, Profesöre eğildi:

— Çok şükür, dedi, rahim kanserini sormadık...

— Almaaa... Kilosu üç yüze almaaa!..
— Beyhude bağırma evlâdım, zaten bizim mahallede kisme almaz!..

— Galiba patron akla karayı güç seçecek!..

Al Cevabını

Şeyma genç ve güzel bir kadındı. Sokakta giderken güçlü kuvvetli bir adam, yanına sokulup sadaka isteyince birdenbire kızdı:

— Gençsin, sıhhatlisin, gücün kuvvetin yerinde, bunlardan faydalansana...

Dilenci küstah bir ifadeyle güldü:

— Aman Hanımefendi, dedi, siz de gençsiniz, çok güzelsiniz. Güzelliğinizden gereği gibi faydalanıyor musunuz?

Neden Telâşlanmış

Benzin fiatlarının ucuzlaması meselesi mevzubahs ediliyordu. Halil Lûtfi ateşlendi ayağa kalktı:

— Hâlâ ihtikâr, hâlâ yağma, diye bağırdı, hükûmet fiatları resmen indirdiği halde birçok dükkâncılar oralı olmuyorlar.

Dostlarından biri merakla sordu:

— Sen neden telâşlanıyorsun, otomobil mi aldın?

Halil Lûtfi ciddiyetle cevap verdi:

— Hayır ama biz de çakmak kullanıyoruz.

000050

000051

Sihirb

000052

Maliyeci !

Eski Türk Mizahından

Dost Vefası

Bay Nadir Nami, karısına:

— Bayan, dedi, akşamdır, gelen giden olur. Çay çıkarmak icabeder. Haydi gidelim de biraz pasta bisküvi alalım...

Karı koca gidip kocman bir kutu dolusu pasta aldılar.

Pazar akşamları salonları ekseriya kalabalık olurdu. Fakat o gün tesadüfen üç misafirden başka kimse gelmedi.

Onlar da gittikten sonra Nadir Nami, çay masasının üzerinde dolu duran iki pasta tabağını göstererek:

— Ayol, dedi, bu pastalar bayatlayıp ziyan olacak. Bari birine versek...

Karısı:

— İyi aklıma getirdin, dedi, apartıman kapıcısına verelim. Adamcağızı uşak gibi kullanıyozur. Çocuklarına götürür.

Zile basarak kapıcıyı çağırdılar. Bayan, gazeteye sarılı sekiz on pastayı kapıcıya uzatarak:

— Hasan, dedi.. Al bu pastaları.. Çocuklarına götürürsün... Bugün az misafir geldi de.. Başka şey zannetme, bayatlayıp ziyan olmasın diye veriyorum.

Ertesi pazar gene az gelen oldu. Pastaların bir kısmı yine ziyan olmasın diye kapıcıya verildi.

Daha ertesi cuma tek bir misafir bile gelmedi. Avare kalan karı koca mükellef çay sofrasının hazırlandığı kabul salonlarında esneyip duruyorlardı.

Nadir Nami sinirlenmişti:

— İnsanlar böyledir zaten, biraz işlerim bozuldu ya... Artık kimse kapımızın ipini çekmez oldu...

— Benim de pek umurumda ya!.. İstiyen gelir, istiyen gelmez!

— Bir şey değil, dost zannettiğimiz herifler için beyhude külfete giriyoruz. Bundan sonra paydos... Artık pasta değil, zırnık bile almam doğrusu...

Ayağa kalkıp sinirli sinirli dolaştı. Sonra:

— Teyze, annem selâm söyledi, biraz tavan süpürgesini istedi...
— Temizlik mi var?..
— Evet, babamı temizliyecek galiba!..

— Ben biraz çıkıp dolaşayım. Akşam da beraber gider bir yerde yemek yeriz, dedi.

Şapkasını giyip dışarı çıktı, merdivenleri ağır ağır inmeğe başladı. Sokak kapısına çıkacak camlı kapının önüne geldiği zaman, bir müddettenberi dostlarının kendisini terketmesinin hakiki sebebini öğrendi: Daha buzlu camlı kapıyı itmeden, dışarıda bir aşina ses işitti:

— Bay Nadir Nami yukarda mı?

Kapıcının sesi cevap verdi:

— Yok bayım. Şimdi önünüz sıra sokağa çıktılar...

—Ya!. Selam söylersiniz.

Nadir Nami afallamış bir halde olduğu yerde kaldı. O böyle dururken karısile konuşan kapıcının keyifli keyifli şu sözleri söylediğini işitti:

— Karı, bu akşam işimiz iş! Bütün gelenleri geri çevirdik. Hazırlan, pastalar takımile bize geliyor!..

Şeytan

KAZADAN SONRA :
— Çantamdan el aynasını ver kocacığım, bakayım permanantım ne hale geldi?..

000053

BAŞARILI REKLÂM

Halide Pişkin, evini satacaktı. Birkaç ay sonra, Bedia Muvahhit, kendisini ziyarete gittiği zaman yine ayni evde bulunca şaştı:

— Şekerim, sen bu evi satmadın mıydı?

— Satacaktım, ama; dedi Halide, emlâk tellâlı öyle bir ilân vermiş, öyle metetmiş ki, herifin komisyonunu vererek gene kendim almağa mecbur oldum!..

SUSTURUCU CEVAP

Küçük Mehmed'e babası:

— Artık büyüdün oğlum, diyordu, annenle yatman yakışık almaz...

Mehmet kaşlarını çattı:

— Büyüdümse ne çıkar baba? dedi, sen benden de büyüksün ya...

MEĞER...

Ulunay, bir av köpeği satın almıştı. Birkaç hafta sonra, köpeği satana çıkıştı:

— Hani bana sattığın köpek on sene yaşayacaktı? Daha bir ay bile olmadı, dün öldü...

Adam, tevekkülle başını salladı:

— Ya, demek on yaşını dün doldurmuş...

YABANCI DİL

Çocuğuna yabancı lisa nöğretmek istiyordu. Bir dershaneye götürdü. Derdini anlattı. Dershane müdürü sordu:

— Hangi lisanı istiyorsunuz, İngilizce mi, Fransızca mı, Almanca mı, İspayolca mı?

Bayan ehemmiyetle cevap verdi:

— Hangisi en ziyade yabancı ise onu!..

ÇARESİ

Tahsin Demiray yüz yaşına kadar yaşamak istiyordu. Bu maksatla hekiminin fikrini aldı. Doktor ona:

— İçkiden, sigaradan, kadından vazgeçmek lâzım.. dedi.

— Tahsin Demiray zaten sigara ve içki içmezdi. Ama lâf olsun diye sordu:

— Peki, bunları yapmazsam,, yüz yaşımı bulur muyum?

— Yooo, ama, dedi doktor, yüz yaşındaymış gibi görünürsün...

— Kuzum, şu enayi herif kim?
— Kardeşim!..
— Hayır, ötekini soruyorum...
— Kocam!...

Ankara ufuklarında bir kuyruklu yıldız!..

APANDİSİT AMELİYATI

Bunca yıllık arkadaşını iğneye ipliğe dönmüş görünce telâşlandı:

— Ne var, hayrola, diye sordu. Mahvolmuşsun!

— Sorma, apandisit ameliyatından sonra tamam 20 kilo kaybettim.

— Deme be yahu, ben apandisitin 20 kilo geldiğini hiç bilmezdim... Vah vah!

NEDEN?

Reşat Nuri Güntekin, Maarif Müdürlüğünün merdivenlerinden çıkarken, büyük rakkaslı saati tamire götüren bir hademe hafifçe kendisine çarptı. Reşat Nuri, mutat nezaketiyle güldü:

— Dostum, dedi, kol saati kullansan daha iyi olmaz mı?

TANIMAZSINIZ

Hizmetçi, karnını şişirmişti. Hanım hiddetle sordu:

— Kimden peydahladın?

Hizmetçi, mahçup mahçup başını eğdi:

— Babalarını tanımazsınız efendim...

ACABA?

Eleni, gebeydi. Doktora gitti. Hekim:

— Tam sekiz aylık! diye teşhis koydu. Eleni telâşlandı:

— Acaba bu çocuğun lâkırdılarını anlıyacak mıyım doktor?

— Tabiî anlarsınız. Neden anlamayasınız?

— Babasının ne dediğini hiç anlamazdım da...

NE OLACAKMIŞ?

Salonda oturmuşlar kahve falına bakıyorlardı. Fincanlara bakıp bakıp istikbali okuyan zat, bir tanesinin içine dikkatle baktıktan sonra sahibine:

— On sene sıkıntı çekeceksın azizim, dedi.

Falına bakılan zat merakla sordu:

— Sonra?.

— Sonrası... Alışacaksın, vız gelecek.

000054

Dünya Mizahından

Ingiliz bu!

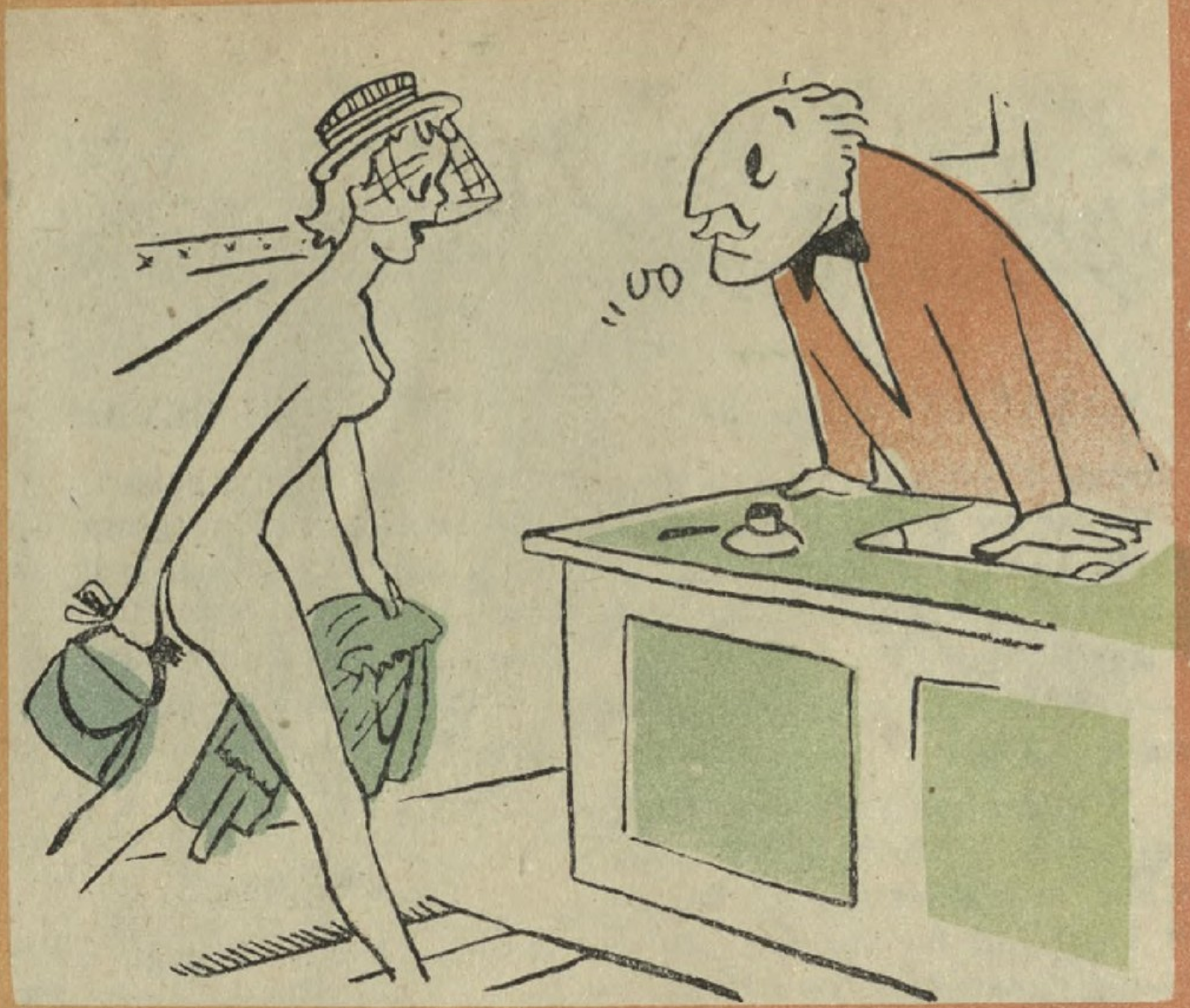
Bir İngiliz kazazedesi ıssız bir adada tam beş seneden beri sadece muz ve çiy istiridye yiyerek yaşamaktaydı. Nihayet bu hayata dayanamıyarak, ölümü bile göze alıp, iki tahta parçasından yaptığı bir salla denizlere açıldı.

İki gün iki gece dalgalarla mücadele etti. Üçüncü gün kendini güneşli bir sahilde buldu... Yine başka bir ıssız adada!... Ama bu defa kıyıda, yarı çıplak, sarı saçları beline kadar uzamış genç, güzel bir İngiliz kadın kazazede vardı.

O da beş senedenberi bu ıssız adadaydı. Fakat ne de olsa, kadın, işlerini yoluna koymuş, hayatını tanzim etmiş, kendine küçük bir kulübe, bir mutfak yapmıştı. Misafirini, sevinçle kabul etti, ona güneşte kurutulmuş balıklardan, av etlerinden hazırladığı yemeği ikram etti. Sonra bir palmiyenin gölgesine oturdular. Genç kadın, yanakları kızarmış, gözleri parlıyarak adama doğru yaklaştı.

— Size şimdi beş senedir tadını unuttuğunuz bir şey vereceğim!. İngiliz yerinden fırladı:

— Allahaşkına!.. Viskiniz mi var?

— Vaktinizi almamak için bekleme salonunda soyunuverdim doktor!..

EN EMİN ÇARE:

İki kadın konuştular:

— Kocam ne tuhaf adam, ken disine ihanet edersem kafasına bir kurşun sıkacakmış.

— Aman tedbir alsaydın.

— Aldım. Tabancasını sakladım.

NİÇİN ALMIŞ?

Kasaba doktoru sabahleyin ava çıkıyor, öğleye doğru hastalarını ziyarete başlıyordu. Bir gün Belediye reisile karşılaştı. Belediye reisi:

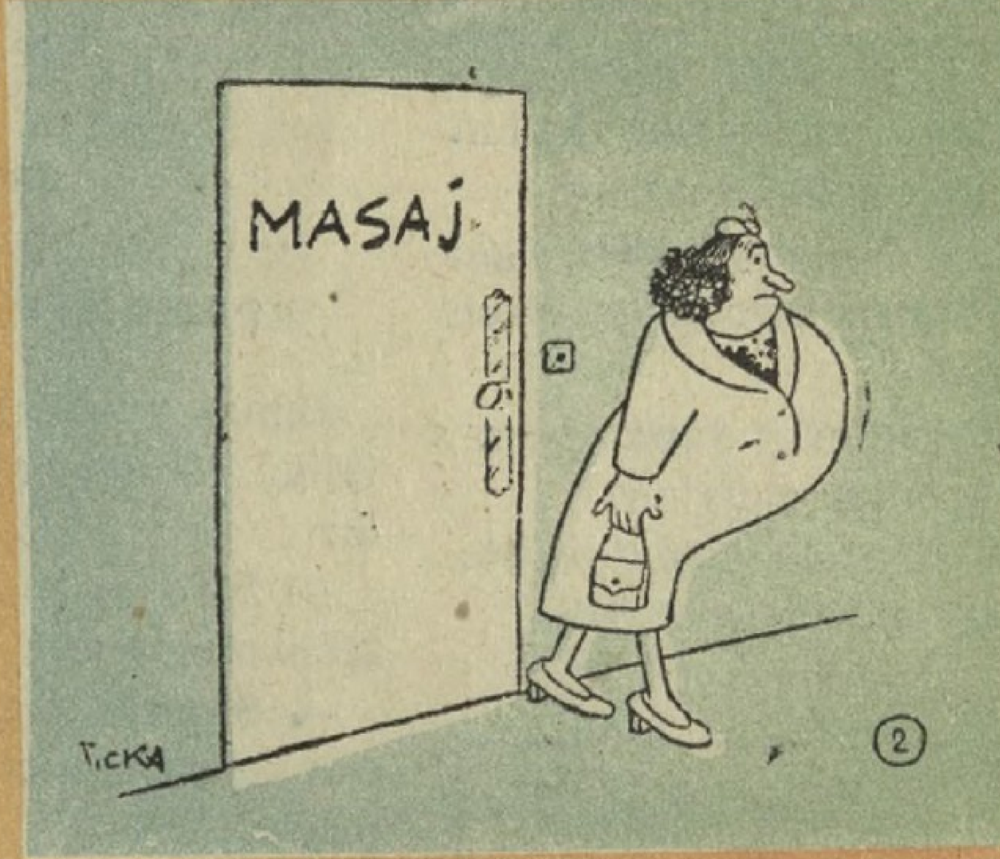
— Nereye doktor? dedi.

— Hastalarımı ziyarete.

Hoş sohbet belediye reisi göz ucile doktorun elindeki tüfeğe işaret ederek sordu:

— Zavallıları öldüremiyeceğinizden korkarak mı tüfeği de yanınıza aldınız?

YAZISIZ!....

ZAVALLI BETHOVEN

Pariste Bethoven'in yeni çevrilmiş filimi oynuyordu. Filim sinema meraklıları arasında büyük bir hâdise oldu. İlk akşam sinema ağzına kadar doldu. Geç kalan şık bir bayan kapıcıya yaklaştı:

— Rica ederim bana müsaade edin diye yalvardı.

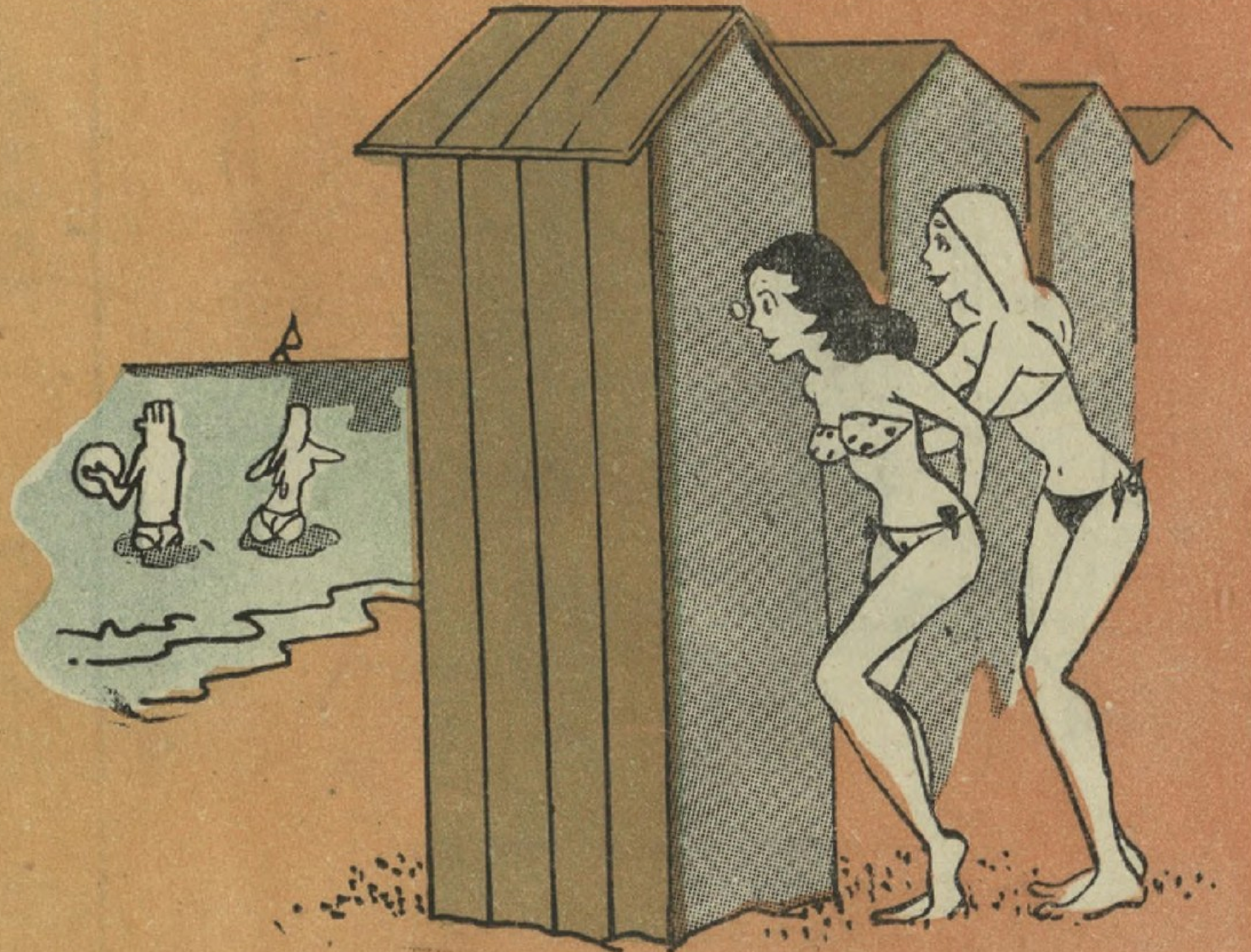
Kapıcı genç bayana acıyarak baktı, cevap verdi:

— Yer yok madam af buyurun.

— Ayakta seyretmiye razıyım. Bu akşam Bethoven'i görmeden uyuyamam.

Kapıcı güzel seyirciyi içeri bırakırken söylendi:

— Sinema aktörleri amma da bahtiyar insanlar ha. Bu Bethoven denilen delikanlı da yeni çıktı.

—Ne tuhaf adam... Kadın gibi renkli don giyiyor!..

Dünya Karikatürleri

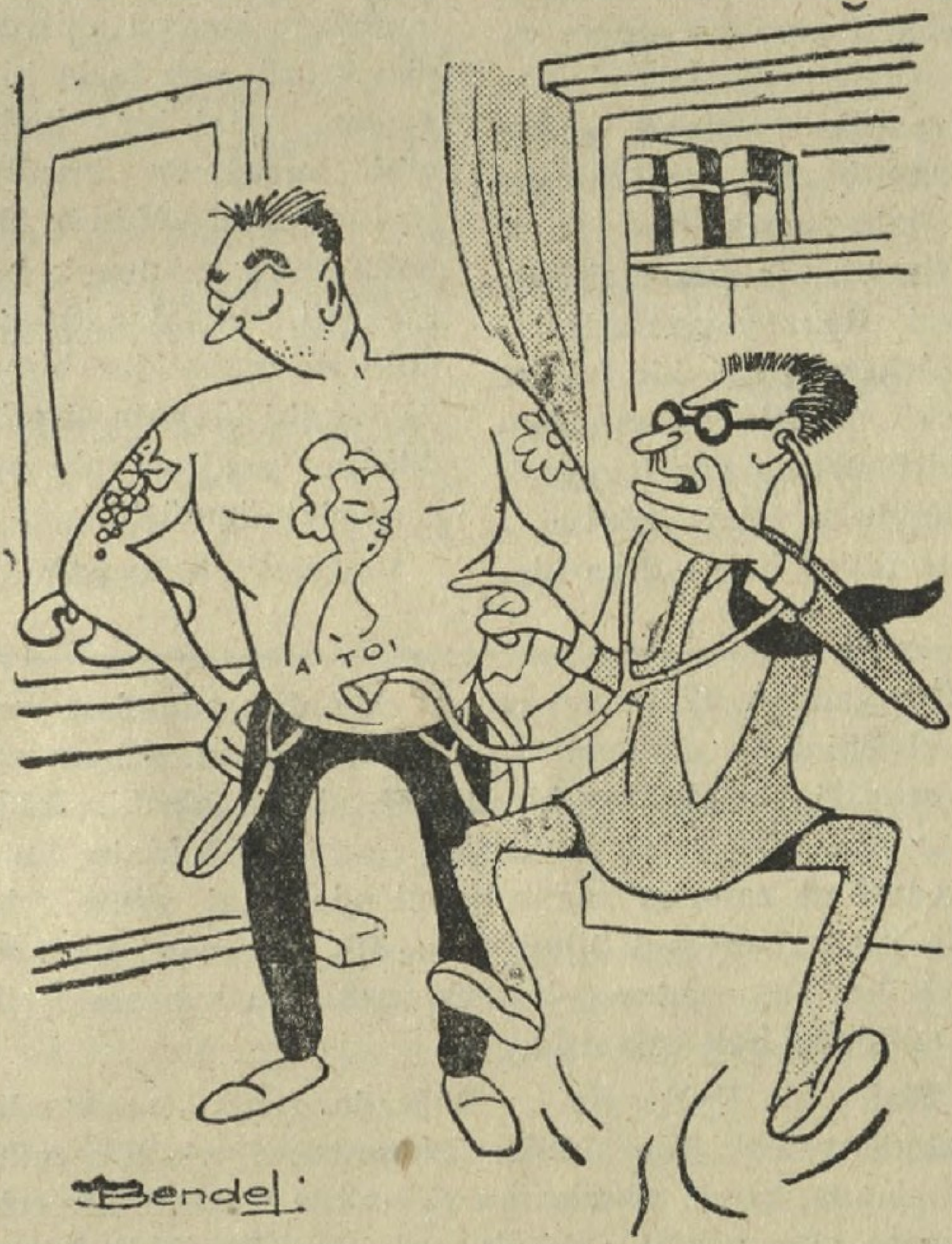

Plâjda...

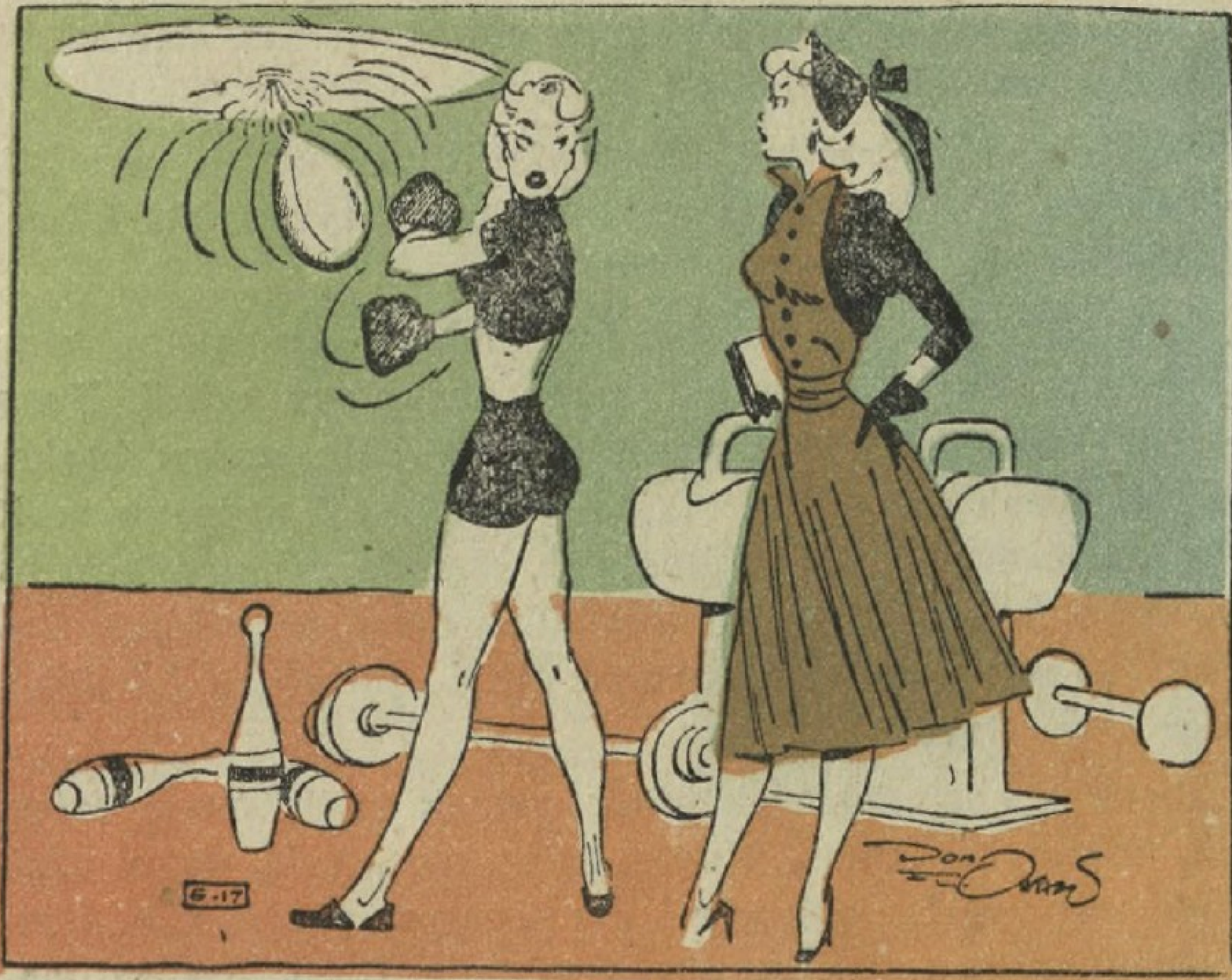
Evde!...

— France Dimanche —

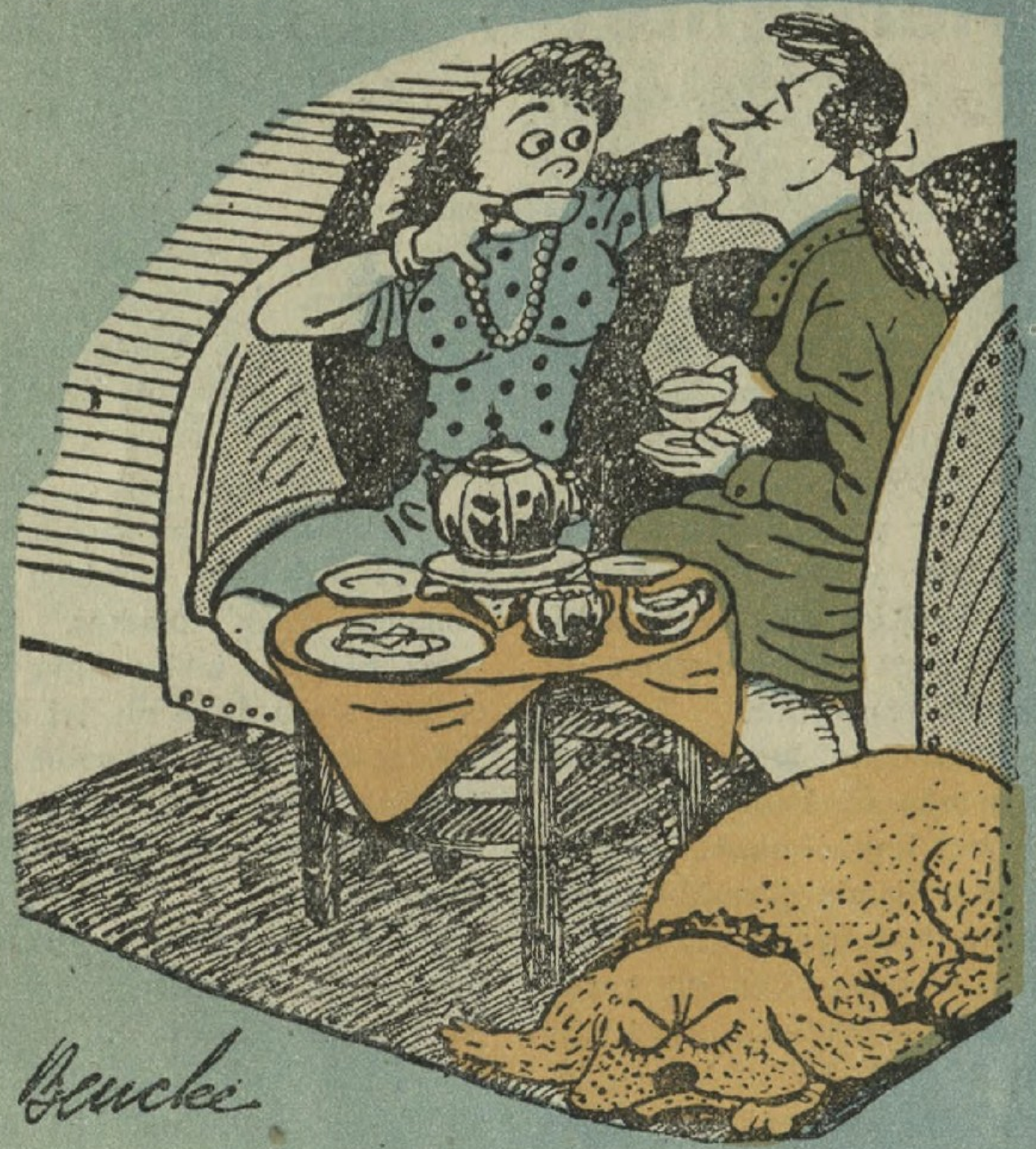

Doktor — Aman yarabbi!.. Karım!..

— İci Paris —

— Ooooo!.. Tebrik ederim, evleniyorsun demek!..

— Samedi Sair —

— İkinci izdivacım mı?.. Pek romantik oldu:: Birinci kocamı çiğniyen otomobilin sahibiyle evlendim!..

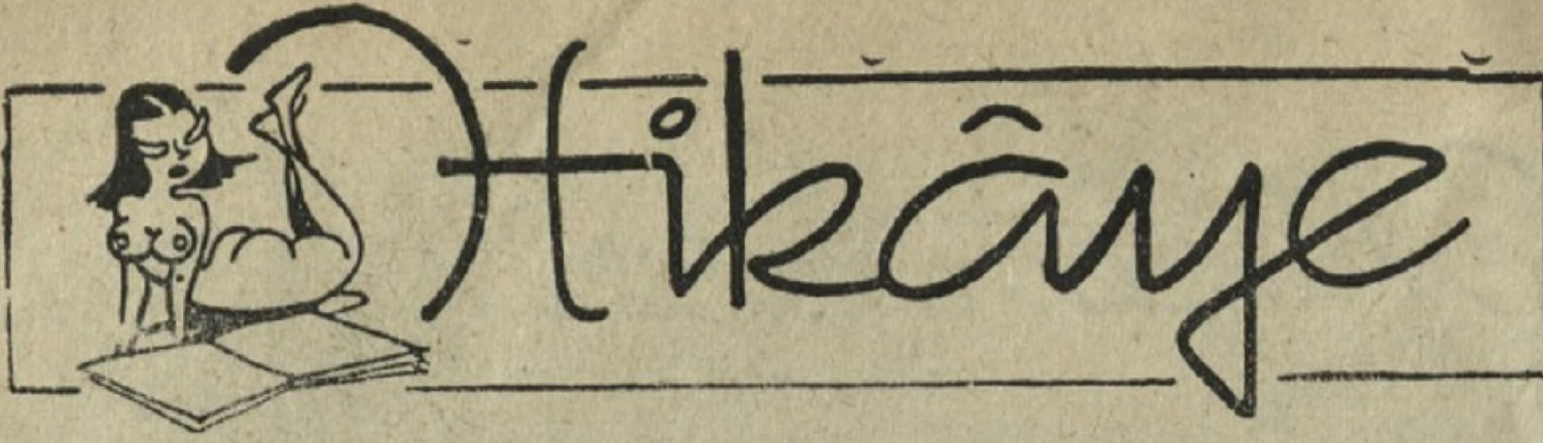
— İci Paris —

— Hayır, hayır... İğneleme... Daha geçen gün yeni tanıştığım kibar bir adamın dizine battı!..

— Fou Rire —

000056

Merhametin daniskası

Ne «bir içim su» idi, ne de «kaknem suratlı».. «Aşifte» falan değildi ama, pek öyle «salak» ta değilid: Naciye Mutlu onyedi yaşında bir kızcağızdı.

Saf ve durgun bakışlı iri yeşil gözleri size baktı mı içiniz bir tuhaf olurdu. Nasıl anlatmalı? İçinizde bir kötülük, kalbinizde bir bozukluk varsa o bakışlar sizi utandırabilir, yoksa içinize ferahlık verirdi. Kendinizi sanki nilüfer yaprakları yüzen durgun bir su başında sanırdınız.

Kendiliğinden kırmızı nemli dudaklarında mâsum bir çocuk gülüşü hiç kaybolmazdı. Vaktinden önce gelişmiş vücudünün yumuşak ve dolgun çizgileri ise, bunun tam tersine: «Ben bir çocuk değil, artık kadınım..» diye size seslenmekteydi. Sözün kısası, insan onu bir okşamağa kalkışsa bir çocuk mu, yoksa bir kız veya kadın mı okşadığını asla kestiremezdi.

Onun dış görünüşü işte böyleydi. İçinde neler olduğuna gelince... Onyedisindeki bir kızın kafasında acaba neler vardır? Oh.. hiç şüphe yok, aşk ve istikbal hakkında birtakım kuruntular vardır. Bu kuruntuların en başında da, gene hiç şüphe yok, «yakışıklı bir gençle mes'ut bir izdivaç yapmak» gelir. Yer yüzünde bundan daha saçma ve ayni zamanda daha mantıklı hiçbir düşünce, dilek olamaz. Dişilik hormonlarının icabı; daha kadınca hülyalara daldı mı, bu «mes'ut izdivaç»a üçüncü bir şahıs olarak kıvırcık saçlı, yeşil gözlü, penbe ağızlı bir «bebek» te cabadan karışıverirdi.

Kızın gözü pek öyle yükseklerde değildi. Karı-koca çalışmağa da razıydı. Elverir ki: namuslu, evine, çoluğuna çocuğuna bağlı bir erkek bulunsun. Her zaman olduğu gibi; bilhassa böyle şeylerde, evdeki pazarlık çarşıya hiç uymaz. Bir yerden akıp damlıyan bir gelir yoktuki, Naciyecik evinde hanım hanımcık otursun da hayırlı «kısmetini beklesin!

Küçük yaşta hem anasını hem babasını kaybetmişti. Onu sokağa atmayıp boyunca yetiştirmiş ihtiyar teyze ise, şimdi artık işe yaramıyor diye yüzüstü bırakılamazdı. Eşyayı ilkönceleri sisli dumanlı gören gözlerinde, kâinat, tez vakitte simsiyah kesilivermişti. Su dökmeğe giderken bile:

— Kız Naciye, şu elimi tutuver! diye sesleniyordu.

Naciye Mutlu düşündü taşındı, düşündü taşındı ve hususi müessesattan herhangi birine «daktilo» olarak girmeğe karar verdi. Karar verince, istidacılıkla geçinen komşuları Huriye Hanımın eşi İbrahim Efendi, eksik olmasın, makinada yazı yazmasını öğretti. Çat pat deyip bir iki tuşu zedeledikten sonra Naciye şıkır şıkır daktilo yazmağa başladı. Gören de kızı piyano çalıyor sanırdı.

Sonra, paçaları sıvadı şurası senin burası benim iş aramağa koyuldu. Daha sonra da ayda 60 lira ücretle bir anonim şirkete postu serdi. Rahatça yerleşti.

Onun Şirkete girişi bir hâdise oldu. Öteki serviste çalışan memurlar, birbirlerine göz kırparak kızın bulunduğu odayı gösteri - yor: «Gitte pilice bak!» diye birbirlerine sağlık veriyorlardı. Ufaktan ufağa hallenmeğe bakan bu adamların Naciye terbiyelerini verdi ve yüzlerine bakmadı. Çorabın altı yırtık, ayakkabıları pençeli ise de, fazileti «uygun adımlarla» yerinde sayıyordu.

Günlerden bir gün «Müdür Bey» fişleri yazanı bizzat görmek istedi. Ona bazı direktifler verecekti. Ama bu direktiflerin arkası kesilmez oldu; Naciye Mutlu, gel zaman git zaman, artık bütün vaktini «Müdür Bey»in odasında geçirmeğe başladı. Herif onu masa başında bir dakika rahat bırakmıyordu.

Naciye Mutlu, mutlu bir günde «Müdür Bey» in dudaklarını -izahat vermeğe hazırlanan- dudakları üzerinde bularak neye uğradığını şaşırdı.

Daha doğrusu, «Acaba rüya mı görüyorum?» diye gözleri faltaşı gibi açılmıştı. «Müdür Bey» onu alacak mıydı? Üstelik, adam adamakıllı hoşuna gidiyordu. Bundan ötürü, pek fazla hık mık etmeden, uysal bir kedi yavrusu gibi kucağında büzüldü durdu. İşin aslında; «Müdür Bey» istikbalin mini minnacık bir «met - res» ini, genç kız da zaten kaybolması mukadder birşey sonunda bir iki lâvanta şişesiyle yarım düzüne ipekli çorabı ve iki çift iskarpini öpmüştü.

Vaziyeti kollamağı bir onur

Nakleden :

Hamdi VAROĞLU

Tefrika No.9

Selma, eli açık bir kadındı. Buna rağmen, birlikte geçirdiği günlerin, Ruhiye kaça mal olduğuna dikkat etmekten kendini alamıyordu. Üstelik genç adam, en pahalı eğlence yerlerini intihap ediyor, cömertçe hesap görüyor, bol bahşiş bırakıyordu. Cavit onun bu bakımdan tam zıddıydı. Gerçi o da hesabî değildi, fakat önüne getirilen hesap pusulasının yekûnuna bir göz atmadan para ödemek âdeti değildi.

Selma, Ruhi ile daha sık buluşamamalarını, onun parayı sokağa atacak kadar bol geliri olmamasına atfediyordu. İlk zamanlar, bu zarurete daha fazla boyun eğmeğe tahammül edememiş, mevzuun çetinliğine rağmen teşebbüse geçmekte tereddüt etmemiş :

— Sana şimdiye kadar bahsetmediğime hata ettiğim bir şey va,r demişti. Dinle, ama bilmiş ol, kararım kat'idir. Bundan sonra, masraftan ben de hisseme düşeni vereceğim, aksi takdirde seninle beraber bir yere gitmem, yahut gidersem hiç bir şey yiyip içmem.

Ruhi gülümsemiş, omuz silkmekle iktifa etmiş, bir şişe şarap daha ısmarlamıştı. Öğle yemeğini yedikleri lüks lokantadan çıktıktan sonra da, Selmayı bir çiçekçi dükkânına sokmuş, ona fevkalâde güzel bir demet gül hediye etmişti.

Öte yandan, Selmanın pek zevk aldığı adamları reddetmek çiyliğini de göstermiyordu. Genç kadını, zaman zaman ona, sevdiği çiçeklerden bir demet, sigara ağızlığı, eldiven, kravat gibi ufak tefek hediyeler vermişti. Ruhinin, bu çeşit hediyeleri ne zamana kadar kabul edeceğini, günün birinde irkilip irkilmiyeceğini bilmiyordu. İlk zamanlar, bir red cevabiyle karşılaşmaktan çok korkmuştu. Bu hususta sarih bir fikir edinmeği pek istiyordu.

Sisli bir Eylûl günü, Boğazda deniz kenarında bir lokantada yemek yemişlerdi. Lokantanın tek tük müşterileri arasında, kendi masalarına yakın bir masada, bir erkekle bir kadın oturuyordu. İkisi de cırlak denilecek kadar zevksiz şekilde süslüydü. Kadın, haddinden fazla boyalıydı, gerdanı, kulakları, göğsü ve parmakları mücevher doluydu. Yanındaki erkeğin kalın parmaklarında da, baba yadigârı olmadığı besbelli pırlantalar ışıldıyordu.

Selma :

— Erkekte pırlanta yüzükten nefret ederim, demişti.

Ruhi onu haklı bulmuş :

— Tamamiyle senin fikrindeyim, diye cevap vermişti. Şövalye bir yüzük müstesna, Hattâ onda ayrıca bir kibarlık bile vardır.

Selmada fazla cep harçlığı bulunmazdı. Arasıra bulunan topluca para da, elinde uzun zaman dayanmaz. erirdi. Buna mukabil, parmağındaki pırlantalı nişan halkasından başka, değerini ancak erbabının takdir edebileceği sade ve zarif bir kaç mücevheri vardı. Bunların dışında, arasıra kullandığı, daha fantezi üç beş parça mücevhere de sahipti. Cavid'in, beş altı sene evvel hediye ettiği pırlantalı bir iğne, bunlar arasındaydı.

Deniz kenarındaki lokantada yemek yediklerinin ertesi günü, Selma bu iğneyi, Kuyumcular çarşısında, gayet gizli şekilde sattı, yerine çok güzel bir şövalye - yüzük aldı. Sonra, yüreği çarpa çarpa, bu yüzük cebinde, Ruhinin apartımanına koştu.

Ruhi, hediyeyi görünce evvelâ kaş çattı:

000057

meselesi sayan erkekler, kendi mukadderatlarına da hâkim bu «Müdür Bey»e zaten bilenmiş dişlerini daha da bilediler. Ama o kadar ttepede oturuyordu ki, ısırmağa imkân yoktu. Kadınlar arasında o yoldan bir evvel geçmiş olanlar kendilerine yeni bir arkadaş çıktığını görerek «Kah - kah!» güldüler. Gülemiyecek kadar dürüst veya gudubet olanlar da« Vah vah!» dediler.

. . . .

Anlaştıkları vechile; saat 22 de «Müdür Bey»in otomobili Naci - yeyi Sirkeci Garı'nın önünde buldu.

E! sıkıştılar.

Bu sırada ahlâk zabıtasından bir memur üç dört kadını önüne katmış, ertesi sabah muayenehaneye sevk için götürüyordu.

Genç kız irkildi.

«Müdür Bey» de merhametli bir adamdı hani. Naciyeyi otomobilin içine soktuktan sonra kaldırımda bir müddet dikilerek onlara ardından baktı baktı da ipekli mendiline burnunu silerken:

— Zaman çok kötüledi. Bunları kim bilir hangi namussuz aldattı? Hallerine Allah acısın sevgilim! dedi.

«Çat» diye kapısı kapanan otomobil bir iki patpatladı ve şehrin sokaklarında bir tesbih böceği gibi ufaldı gitti.

NE YAZARRLAR?

Oğlan, hem uzun boyluydu, hem de salakça idi. Fakat şair geçinir, kendini dâhî sayardı. Bir gün kendi ayarında kısa boylu bir ahbabiyle konuşurken rastladım.

— Azizim, diyordu, Avrupada bizim gibi şairlerin oturdukları evin kapısına ölümlerinden sonra «Şu tarihten şu tarihe kadar burada oturdu» diye yazarlarmış. Halbuki bu sanattan anlamıyan memlekette meselâ benim gibi müthiş bir şair ölürse kapısına ne yazarlar...

Dayanamadım, kısa boylu yardağına soluk verdirmeden:

— Ne yazacaklar tosunum, dedim, Kiralık hane! Yazarlar.

O

SEKİZ LİSAN BİLİRMİŞ

(S.) Çok değerli bir dil âlimidir. Türkçeden başka sekiz dil bilir. Ekseri âlimler gibi sükûti dir. Konuşmayı katiyen sevmez.

Geçen gün (S.) in karısına mektep arkadaşlarından biri şu suali sordu:

— Kocan çok lisan bilirmiş öyle mi?

Kadın cevap verdi:

— Evet, sekiz dilde mükemmel susmasını bilir.

— Ben eller yukarı demiştim... Ama böyle de olur!..

PİYANGO

Salamonun paraya şiddetle ihtiyacı vardı. Bınun için vaktile almış olduğu bir merkebi piyangoya koymağa karar verdi. Beheri birer liralık yüz bilet hazırladı, ahbaplarına sattı. Piyangonun çekildiği gün, eşek de tesadüfen nalları dikti. Salamon merkebi kazanan adama gitti ve dedi ki:

— Dostum! Bezim merkep ıldü. Ben namuzlu bir adamim sana aldatmayi istemem. Şu bir liranı yeri al!.

BİR TAVSİYE

Bir gün Salamon, hekime gidip geceleri uyuyamadığından şikâyet etti:

— Todor, dedi ne vakit yatakta yozlerimi kapiyorum, kendimi denize duşmuş yoruyorum... Çirpiniyorum... Tam boğulacayim sirada, yozlerim açiliyor. korkudan bir daha yatamiyorum. Bundan nasin kurtulayim?

— Kolay.

— Ne gibi kolay?

— Yüzme öğren!

— Hanımefendi, dedi, bir daha böyle şey yaparsanız, külâhları değişiriz.

Fakat, böyle dedikten sonra onu kolları arasına aldı, öptü. Yüzü gülüyordu. Kaş çatmasının şakadan ibaret olduğu anlaşılıyordu.

Selma, kabahati bukadar çabuk affedildiği için, memnun ve mes'ut, başını Ruhinin göğsüne dayamış, yüreği zevkli bir heyecanla ürpererek, kendini onun buselerine terkediverdi.

— Marka koydurmadım, dedi, çünkü evvelâ, beğenip beğenmediğini anlamak istiyordum.

Ruhi başını salladı:

— İyi etmişsin, Hangi kuyumcudan aldınsa söyle de, markayı ben kendi zevkime göre seçeyim.

Selma, kendi hayatına dair kimseye bir şey söylemekten hoşlanmazdı. Buna mukabil, Ruhinin hayatı hakkında bir şeyler öğrenmek merakındaydı. Onun kim olduğunu, nasıl bir aileye mensup bulunduğunu bilmeyi pek istiyordu.

Kendisi İzmirli olduğunu söylüyordu. Lâkırdı arasında, sırası geldikçe bu bahse şöylece temas etmiş, babasının yirmi sene evvel öldüğünü, çok zengin bir irat sahibi olduğunu, fakat şimdi Karşıyakadaki bahçeleriyle köşklerinden başka bir şeyleri kalmadığını anlatmıştı. Annesinin hayatta olduğunu, Karşıyakadaki köşkte oturduğunu da söylüyordu.

— Kadıncağız, kendi yağiyle kavruluyor. Ufak bir geliri var, onunla idare ediyor. Ben, yük olmamak için çalışıyorum. Görüyorsun işte, kazanç da fena değil.

Görünüşte öyleydi. Fakat bu kazancın menbaı belli değildi. Selmanın asıl öğrenmek istediği şey buydu. Ruhi, sadece çalıştığını söylediğine, meşguliyetinin mahiyeti hakkında hiç malûmat vermediğine göre, tuttuğu işin övünülecek br şey olmadığı seziliyordu.

Selmanın bir kanaatini kuvvetlendiren başka bir nokta vardı. Bir kaç defa, randevüye erken gelmiş, Ruhiyi bazı arkadaşlariyle görmüştü. Böyle zamanlarda, Ruhi lâkırdıyı kısaltmış, arkadaşlarını savmış, Selmayı, koluna girip, sürüklercesine oradan uzaklaştırmıştı. İlk seferinde, bu muamele genç kadının gücüne gitmişti. İyi bir şey yaptığı zanniyle, mümkün mertebe yumuşak ve ricakâr bir lisanla :

— Beni niçin arkadaşlarınla tanıştırmıyorsun sanki? demişti. İyi insanlar oldukları hallerinden anlaşılıyor. Hem pekâlâ bilirsin, seni alâkadar eden her şeyi...

O gün Ruhinin aksiliği üstündeydi. Bu aksiliğin sebebi, ucu paraya dayanan işlerin tersliği olduğunu Selma anlıyordu.

Ruhi, huşunetle mukabele etmişti:

— Lütfen lüzumsuz işlere kalkışmıyalım, olmaz mı?

Sonra, zaman zaman dudaklarında beliren cinsten hain bir tebessümle ilâve etmişti:

— Sen beni kocanla tanıştırmağı hiç aklından geçirdin mi?

Cavitle kocasının arkadaş olmaları Selmaya ne kadar tabiî gözüküyorsa, Ruhi ile kocasının tanışmaları da onun o kadar aklından geçiremiyeceği anormal bir şeydi.

Buna rağmen, bir an tereddütten sonra, meydan okurcasına cevap verdi:

— Niçin geçirmiyeyim?

Ruhi, genç kadını dehşet içinde bırakan bir bakışla ve bıyık altından gülerek:

— Geç kaldın yavrum, geç kaldın, demişti. Cevap vermeden evvel ne uzun düşündün, farkında mısın?

Âdet edinmişlerdi; doğrudan doğruya Ruhinin apartımanında buluşmadıkları zamanlar, Beyoğlunun tenha sokaklarından birinde, Ruhinin gedikli müşterisi olduğu yarı lokanta, yarı bar bir yerde randevü veriyorlardı.

Eski zaman işi kırmızı kadife kaplı peykeleriyle, tâ nihayetteki tezgâhiyle, mermer masalar, yaldız çerçeveli büyük duvar aynalariyle bu yarı aydınlık yerin esrarlı görünüşü Selmanın da hoşuna gidiyordu.

O gün, genç kadın, her zamanki gibi, randevuya yine on beş dakika erken gelmişti.

(Devamı var)

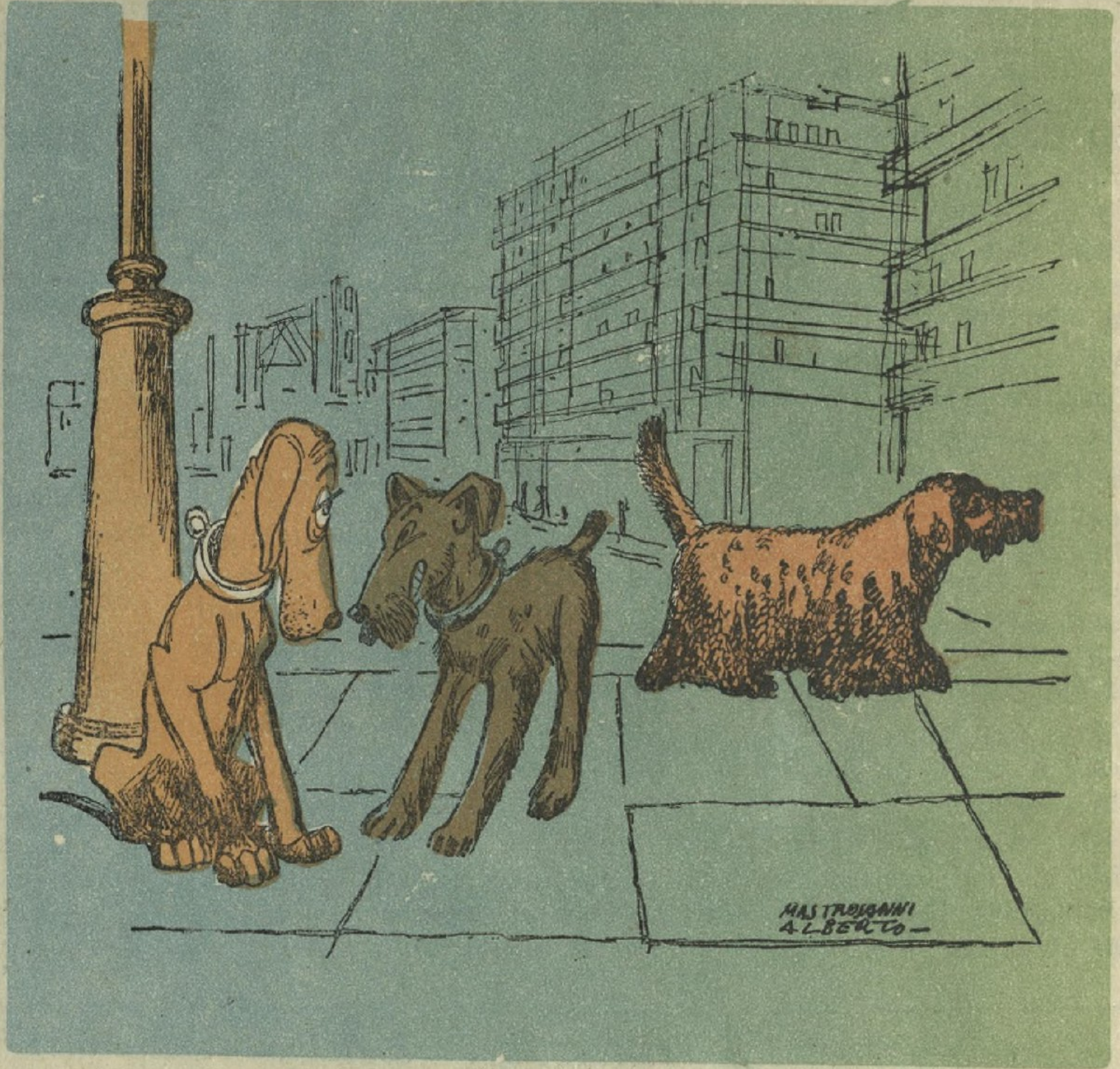

000058

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

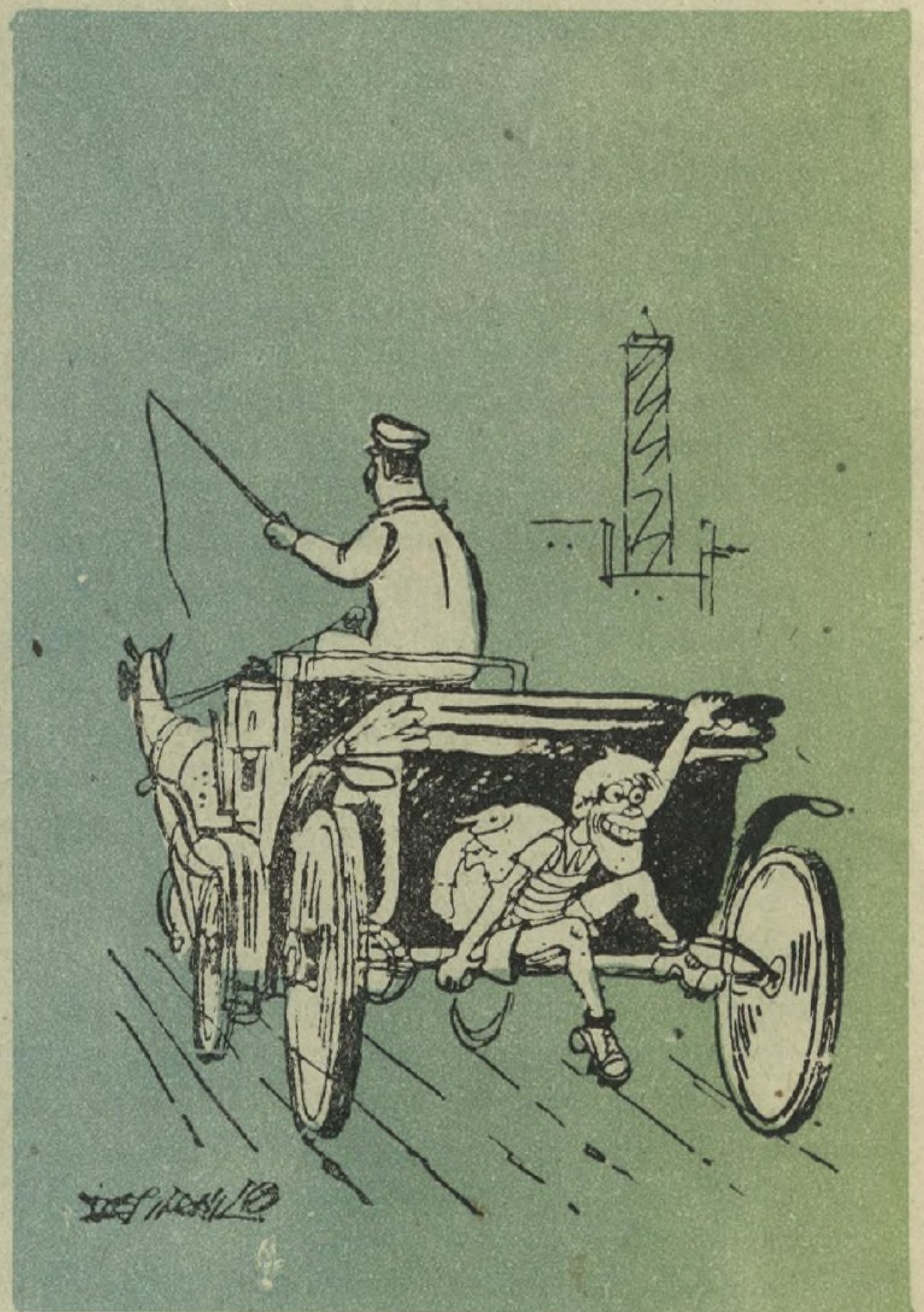
YAZISIZ!..
— France Dimanche —

— Şuna bak, hâlâ uzun etek giyiyor!
— İl Travaso —

SİNEMADA :
Hademe — Aaaa... Bak, neler buldum!..
— Le Hérisson —

İtalyada bir seyyah!..
— İl Travaso —

000059

BAYANLARIN MUAYYEN ZAMANLARDAKİ SANCILARINA KARŞI

BAŞ ve DİŞ NEZLE GRİP
GRİPİN
KİNİNLİ GRİPİN
KİNİNLİ

GRİPİN
faydalıdır
BÜTÜN AĞRILARA KARŞI
GRİPİN
4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

YAHUDİ ŞAKALARI

Yahudi fıkraları ★ Yahudi Karikatürleri ★ Yahudi şakaları!

16 Sahife 3 Renk

Gelecek Hafta, Akbaba'nın

PARASIZ İLÂVESİ

AZ FAKAT ÖZ YİYİNİZ

ARI Petit Beurre EXTRA-EXTRA

100 gram ekmekte 270 kalori vardır. Halbuki 10 adet yani 100 gr. ARI BİSKÜİSİNDE 470 kalori olduğunu unutmayınız.

ARI
BİSKÜİLERİ

GÖZEN
LİMON KOLONYASI
80-90 DERECE
Sinir ve vücut hararetine karşı kullanılır.

TÜRK TİCARET BANKASI
HER 150 LİRALIK
HESAP
Açtırana
PARA
3500 ALTIN
TRAKTÖR
EV
OTOMOBİL
KAZANDIRIR
HER 150 LİRAYA BİR KURA NUMARASI

Baysal
ÇİÇEK MAĞAZASI
TEL: 41747

Nişan ve Nikâh Sepetleri
Buketler ve merasim Çelenkleri

Beyoğlu Parmakkapı Mis sokak
No. 1

ANKARA SİGORTA
Emniyet ve istikbalinizin kalesidir
Merkezi : Büyük Postahane karşısında.
Telefon : Müdür: 29603
Santral: 24815
Telgraf: ANTAS
İSTANBUL

000060

Akbaba

siyasî mizah gazetesi

— Şimdi istediğin gibi muayene edebilirsin doktor!...

000061